

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

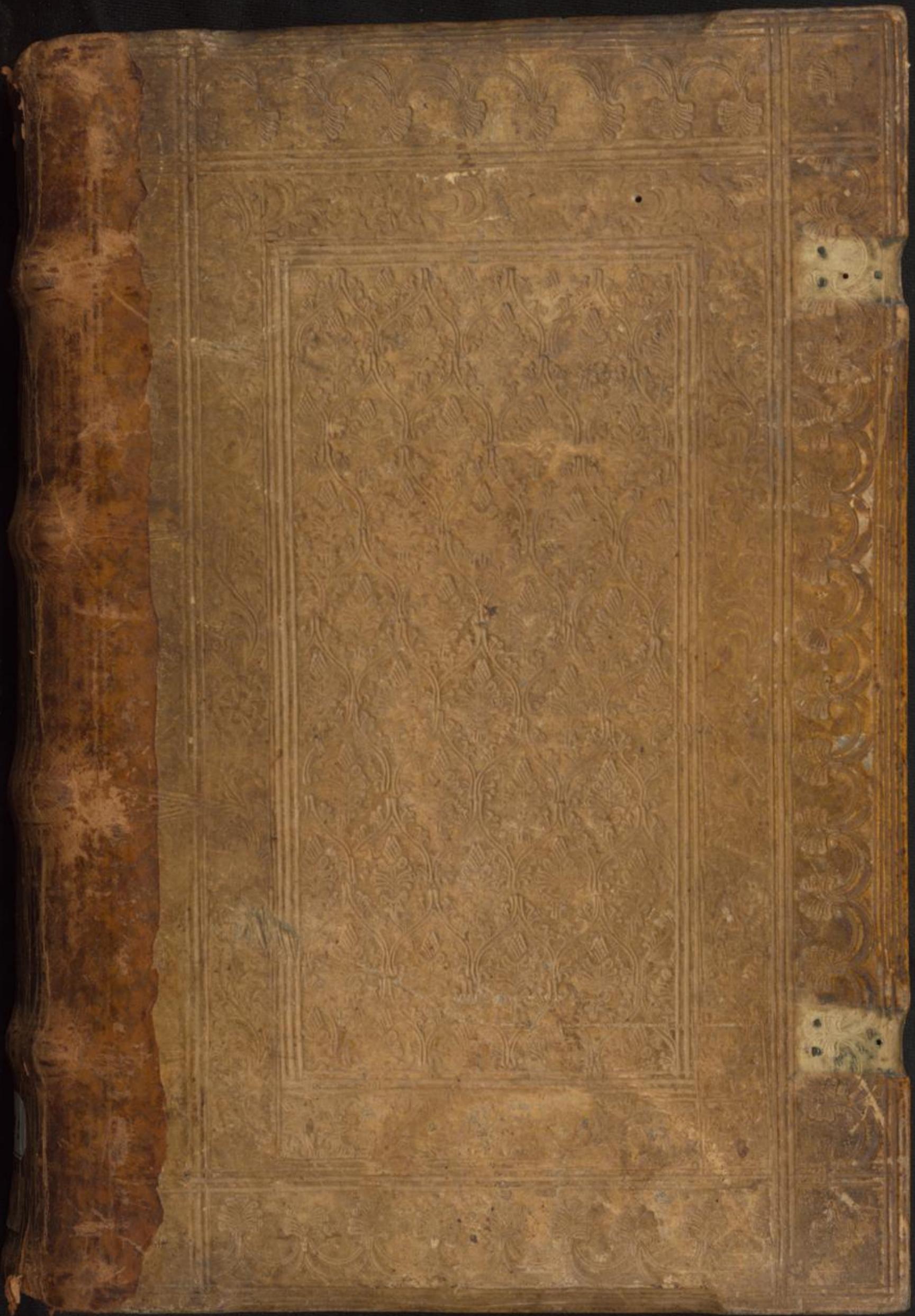
Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Lectura super arboribus consanguinitatis et affinitatis

Johannes <Andreae>

[Leipzig], nicht vor 1498

[urn:nbn:de:bsz:31-332965](#)

Ei 27^b

187 n. 13.

~~AN 267
AN 268
WR 075~~

[G.W. 1712]

Alte spätmittel. Notizen

**Lecture Jo. An. super arbori
bus consanguinitatis et affini**

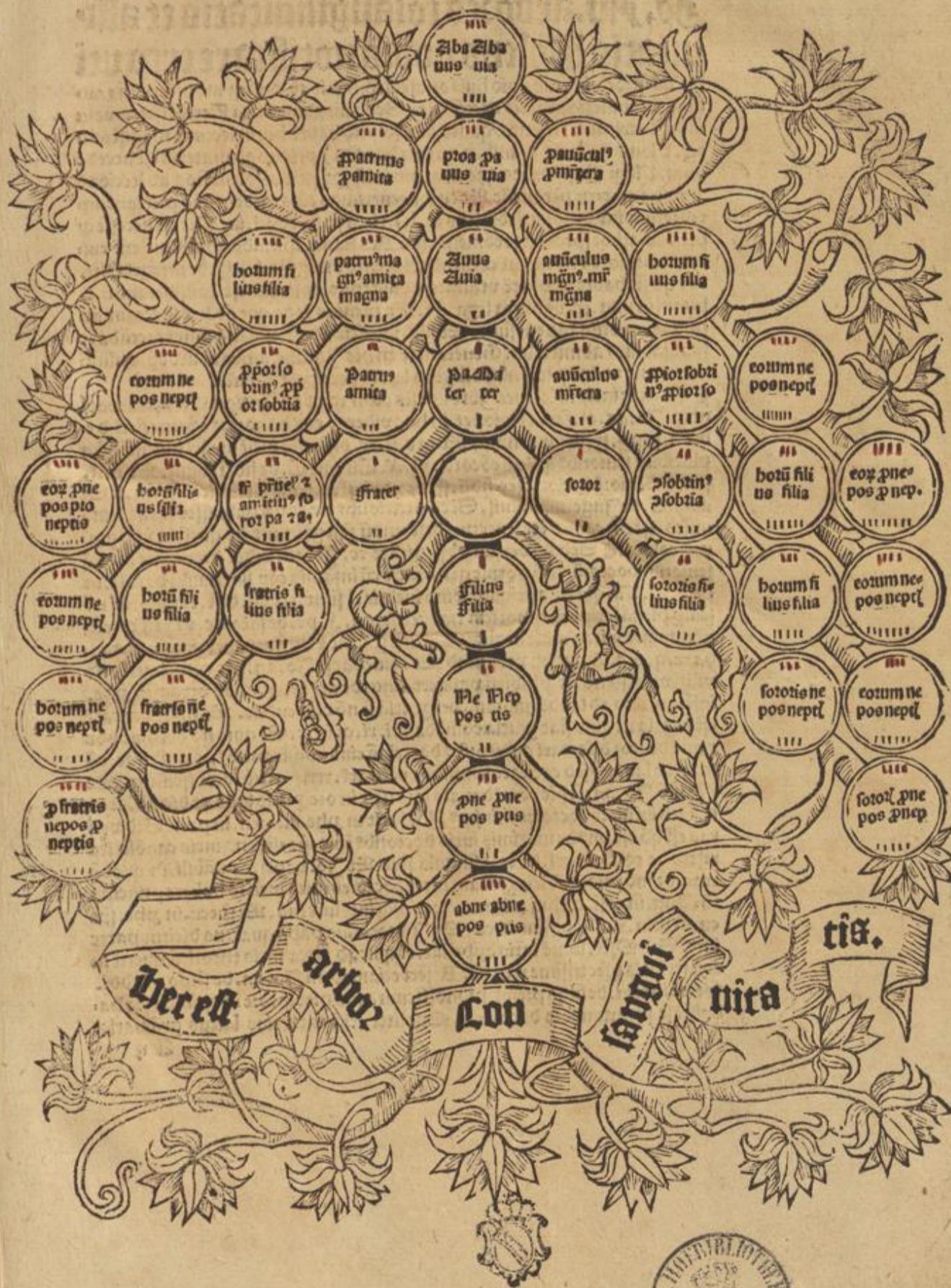
eatis/necnō cognationis spiritualis et legalis cuiusdā al
terius doctoris instar Jo. An. scribentis Cū cōmenta
tis pulchris notatis et questionibus bene emendatis
(circa easdem quatuor arbores depictas ac lecturas) in
margine adiūctis et impressis.

M. 1045

Et noticia huius arboris fundatur super tribus regulis. Prima est ascendentiū et descendentiū et quo ad computationē eorum utrumque concordat daturque talis regula. Quot sunt persone de quibus queritur computatis intermedījs (una dempta) tot sunt gradus inter eas.

E Regula sedis est collateralium in equali linea de
lure canonico. Quarto gradu quis distat a consilio
pitem, tunc distat inter se vel sibi attinet. Sed de
lure civili. Quarto gradu quis distat a consilio stipite
tunc duplicato distat inter se vel sibi attinet.

¶ Regula tercia est collateralii in linea inaequa-
li de iure canonico. Quarto gradu remotior distat
a communis stipite, tunc distant inter se. Sed de iu-
re ciuiili. Quarto sunt persone stipite dempto, tunc
sunt gradus.

Jo. An. arbores consanguinitatis et affinitatis. Tolens nobis notificare tres uti

les questioes in principio huius opusculi p̄mittit ad utramque arborē. prima / ad quid sit inuenitio arboris necessaria. Secunda an sit antētica Tertia q̄re in voluntate decretaлиз repetita / quartū oīm solutio habet hic in lectura magistrali. Non enim illotis manibus (ut ita dixerim) prius ad materiā est accedēdum. Namque iste p̄fatiōes que circa initia libror̄ fieri assolent nos ad lectionē p̄posite materie perducuntur. Et cū ibi venerimus eius evidētiorē prestant intellectum ita dicit iurisconsultus in l. 1. circa s. ff. de or. in. Nec est necesse q̄ presenti arbo: specialiter cōmendetur. Res namq̄ sp̄a indicabit. Que enim evidētiorē habet utilitatem cōmendatione nō indigent. l. 1. ff. de integrē resti. Et qđ si habet evidētiorē utilitatem diligētius & plenius est considerandū. l. legavi in prin. ff. de libera lega. ibi. Et plenius rogo que ad hec spectant attingas. quotidianā em̄ sunt. Et glo. ibi dicit Quotidianā sunt tractāda et fauor: ab ilib⁹ admittēda. Generaliter enī hic Jo. An. ambaris arborē utilitatē ponit ut inter legendū diligens lector percipere poterit.

¶ Circa principiū lecture Ibi diversis oīm rc. et ibi Antiquor̄ scripta renolūtū rc. Jo. an. al. facta senior̄ et in hoc videtur eos honorare qđ iuri fieri debet. l. semp. ff. de iure immu. Et in c. s. ix. dist. vbi dicit faciliq̄ inuenit qđ a pluribus seniorib⁹ querit cōcor. l. vi. s. Cū em̄. C. de fidei cōmis. Et in l. s. ibi Seniorē iuniori p̄ferendū. ff. de fidei instru. Similiciter dicit ter. in l. Se awia. C. de Inge. manumis. Si cū peritioib⁹ tractatis habuisses facile agnōuisse. est enim canicie et senectuti deferendū sim ḡ in aut. de ques. in vbo graues col. vi. ¶ Sed ibi versū obscuritatē rc. Jo. an. videb⁹ detrahere in aliquo seniorib⁹ doctorib⁹ qđ potuit q̄r nō facit cū infamia eoz sim paulū de cast. in p̄in. C. Nam quidā antiquor̄ vino inebriati sunt. xxvij. dist. c. vino. q̄r nō semp plenā scripturar̄ noticiā habuerunt. c. i. s. pe. de sac̄ vnc. verū tñ est. nō nunq̄ nouitas male negligit qđ bene statuit vetustate autoritas veneranda: z. q. 6. c. Anterior̄ versū illud. Et cōmēdat se Jo. an. hic cōmēdationē nō viliſſi utiliſſi qđ nō est prohibitiū ve refert Ang. de arc. in. s. quod utramque in phe. insti. pfecto ad laudē humānā vel gratiā se nō cōmēdat. Ea nāq̄ veritatem est regula ne quid fiat gratia cōmēdandi. x. q. iii. c. Si quis nō obediat pōtamē doctor delectari auditoib⁹ doctrinā eius admirantib⁹ nō auctoritate cōsequēde laudis / sed caritate semināde veritatis. xxij. q. iii. c. obijclūtur. Et isto mō Jo. an. se hic cōmēdat als sordescit in ore p̄p̄io laus ut dicte Cato. ¶ Sed ibi inter doctores minim⁹. Idē facit in phe. clemen. in prin. Sed veritas est qđ est vñ de maximis iuris doctorib⁹ imo ipse est fons iuris candici ita refert de eo Lodorof. de ro. i singula suis. Et Jo. bapti. de gābili. in quodā trac. de mō studiū dicit Jo. an. inter doctores iuris merito habere principia tñ. Ang. in cōsi. cxlvij. tñ vocat utriusq; iuris lucernā. Et specu. in phe. spe cu. in prin. v. Louissime dicit. ¶ Innocētius papa quartus dicitur pater iuris. Sed Ost. lumē iuris appellat. et quicqđ circa iuris theoricā querit in eoz scriptis pfectissime reperit. Refert etiam idem Jo. an. de seipo in addi. specu. in titu. de filijs presb̄i. pronosticum a suo preceptore in grāmatice habuisse se futurum fore doctorem. Qualiter etiā pater eius laicus grāmatice

A ij

ramen magister nō docebat eundē genuit et possea idē pater effectus fuit sacerdos. vñ habet in al. loco in
addi. specu. vbi pulca dicta i cōmēdationē sui genitorū ponit q ad palliū qd gessit subductū pelle agui
na Sed inter legistas Barto. vocat lucerna iuris civilis sūm Aug. in ps. xv. Et vir excelsus sūm rīdē
Aug. ps. ccvij. Ac oīm iudicio cūctos scribētes i iure civili in equitate et veritate p̄cessit ita refert de eo

Ad arborem in generali.

Ira lettura arboris diversis olim diversum
modū tenētibus. Johānes de deo. hyspanus
post illos diversos. lecture ipsi⁹ arboris nouū
modū assumēs p suas metricas regulas ipsi⁹
intellectū aperire fuit nūs. Sed ppter multi.
tudinem regularis et versu⁹ obscuritatē aliqui
bus notū ignotū. aliquibus ignotū ignotus reddidit. Attendens
igē ego Joānes Andree. inter decretos doctores minime et indig
nus inventionē arboris ex eo fuisse compertā. vt habentibus co
gnitionē consanguinitatis et affinitatis. ignotam nota et haben
tibus notam. ex inspectionibus oculorū notissima fieret. Antiquo
rum scriptarū reuolu⁹ et prout credidi expedire compilau⁹. Primo
querēs ad veterāq arborē. ad qd fuit initio arboris necessaria Se
cūdo an sit autētica. Tertio ad quid in volumine decretalū repe
rita que tū olim fuerat in decretis Prīme questionis ex superius di
ctis patuit solutio. pbatio em̄ ad oculū alias vincit Insti. de gra.
S. agnatiōis et. 7. q. 1. nec aliq. Et ex ostēsone facti quedā me
llus p̄cipiuntur q̄ elocutiō de dona aplice ad si. Hinc est q̄ agerūs
mēsto subiecte oculis. vi. q. iii. Inter de p̄scrip. q. indicāte. C. si
ni regun. l. iiiij. Vētris inspectio an mulier sit pregnās. ff. de ven.
in spici. l. 1. i p̄. in. loco⁹ pudicitie iuestigatio An mulier sit v̄go de
pbz. pposuisti An arta de scigi. et malefic scaternitate. Vel aliter
impedita. et. ti. ex littera. Injurie estimatio an sit atroc. ff. de se. l. ij
et littere papales an sint vere v̄l false de crīm. fal. sicut Ad sc̄az
dic arborē autētica vt tenet ex canōib⁹ Isidori et Alerādi. 3. 5. q. 5
c. 3. et vlt. Ad tertiam dic q̄ q̄ in decreto de psang. et affi. tractat⁹ etiā
utile fuit ibi arborē ponere. et q̄ in decretalib⁹ est idē tractat⁹ etiā
in hoc volumine utile fuit hoc repeti ex eo marie q̄ nemini venit i du
bū id satis esse validū sati⁹ famosum qd repetita lectio pbat C.
de emen. Insti. col. Vna. Itē ex eo q̄ antiqui canones circa mate
riam istam multe erant incorrecti Vnde expediēs fuit sūm statum
nouū iuriam antiquā arborem decidere et nouā cōstruere.

Jo. an. ii. c. ij. de rescrip. in novel. Et idem dubius est de libro sententiarii sūm eum ibi qui dicit q̄ de hoc
nō cōstat In effectu tū hoc assentit Q; hūjduo libri sunt approbati q̄ ad dicta doctor̄ sc̄oz et patr̄ que
allegant in eis Secundus aut quo ad p̄p̄ia opiniōne Gratiani et magistri sententiarii. Idē dicendū quo ad
libr̄ v̄sus seudoz qd est approbatus quo ad p̄stitutiōes impator̄ nō aliter.

Ab. in c. cū nobis de p̄scrip. Me
rito ergo monarchia inter legi
stas retinet Bald⁹ autē appellat⁹
tur utriusq iuris vnic⁹ p̄fessor
sūm Aug. in ps. xxvi. ¶ S3 ibi
ex inspectiōib⁹ oculorū r̄c. Vtora
illud vulgatū Ceterior aure arbi
ter est ocul⁹ Et illud orat⁹ Seg
nus irrētāt aīos dimissa p aurē
Q̄m q̄ sunt oculis subiecta fidei
delib⁹ q̄ metra ponit gl. in S. si.
Insti. de Gradi. cognā. pbatio
em̄ oculorū est certissima in his
vbi v̄sus requiri. Sec⁹ autē est
vbi ali⁹ sensus requiri. vt p̄t de
obiect⁹ alioz sensu⁹ q̄ suo p̄prio
sensi p̄cipiuntur An em̄ vīnū dūk
cesit vel nō. nō vīnū f̄ gustu p̄ci
p̄p̄. ¶ S3 ibi an sic atroc de atroc
iuria vide insti. de lūlur. S.
atroc. ¶ S3 ibi satis famosum
qd lectio repetita placet hic tex
lege in le. c. al. facit p̄tra studen
tes negligētes suas lectiōes et ro
sūptiōes recordari ut exclamat
glo. in S. si. in autē. de questio.
Et tex. ibi dicit. Negligētia oīa
ledit col. viij. Qualiter autē stu
dēs (qui vēlit p̄ficerē) debeat se
habere p hoc vide pau. de liaza
in prin. clemē. Et pontif. altq̄ in
c. uno de offi. primi. ¶ S3 ibi
tex. Ex eo q̄ antiqui canōes r̄c.
¶ q̄ antiqui canōes circa hāc
materiā cōsanguinitatē et affi.
sunt correcti. Ergo nō reme
dio erat opus vt i. c. v̄p de iuris
iuris et c. frequēs de resti. spol
li. vi. Et. l. de ecate. S. ex causa
ff. de interro. actio. ¶ An autē
antiq̄ defacili possit mutari. p
hoc videl. ij. ff. de p̄st. prin. et
que ibi notant. An autē decretū
sit approbatū. de hoc vide per
nō cōstat In effectu tū hoc assentit Q; hūjduo libri sunt approbati q̄ ad dicta doctor̄ sc̄oz et patr̄ que
allegant in eis Secundus aut quo ad p̄p̄ia opiniōne Gratiani et magistri sententiarii. Idē dicendū quo ad
libr̄ v̄sus seudoz qd est approbatus quo ad p̄stitutiōes impator̄ nō aliter.

A ij

Hec est ps executina principalis huius lecture. In qua Jo. an. primo certas ponit questiones et desicit priores valentes ad ambarum arborum utilitatem. Secundum format arborum consanguinitatem. Tertio ponit regulas et quedam notanda circa eandem. Precedit autem hec arborum arborum affinitatem. q: consanguinitas est cum affinitate.

Cum autem prior est effectus. I. non facile. ff. de gradu. In lectura ibi consanguinitas est acti. personarum et. hoc intelligendum est usque ad quartum gradum inclusum quod ad collaterales. vel

in infinitum quod ad descendentes et ascendentibus. Et ista limitatio sit hodie non quod consanguinitas de sua natura esset impedimentum matrimonii contrahendi sed constitutio ecclesie prohibet certos consanguineos contraheere sibi disponere. c. non debet. de consanguineo et affi. Nam oes homines naturaliter in se sunt consanguinei et in suis est unicas sanguinis ex quo oes descendenterit ab Adam. Qui etiam si hodie viventer nullam huius mundi mulierem possit ducere in uxorem ut dicit gl. i. l. nuptie. iiiij. ff. de ritu nup. Quare binus dicitur. i. l. ut vix. ff. de ius. et iur. Cu[m] inter nos cognatione quodam natura constituerit anno est homines homini insidiari nephas esse. Et gl. ibi dicitur quod oes ab Adam procedunt. In scda diffinitio ponitur ab eodem stipite descendenterum addere vel ascenderum sibi. i. sum. e. et. Dicitur autem stipites illa persona a qua aliquis duxerit originem sicut Adam fuit stipites cayn et abel. et filiorum quod ab eis descendenterit ut ysaac esau et iacob. Et additur est ascendenterum quod ad sursum sit copuratio et i. l. in trascendente. S. trascendam. ff. de gradu. Dicitur autem consanguinitas quasi sanguinis unitas a coniunctio et sanguine quod de communis sanguine descendit. Et quo ad prohibitionem coniugij non distingno an tales sint consanguinei producti ex uxorio coitu an ex fornicario quod satis est expressum extra de pba. per tuas. Linea vero est collectio personarum ab eodem stipite descendenterum gradus primi et numeros distinguens.

Et id tales filii retinent iura sanguinis quod sanguis non mentitur. Et hec probatur in l. in trascendente. S. nomine. et S. se. ff. de gradu. Et l. hac parte. et l. Si spurius. ff. viii. cognitio. An autem consanguinitas in pluribus sit una vel non. vel dicat aliquis modo respectum unius ad alterum. vide Archi. i. c. pluri. et 3. q. 2. et 3. Dicitur etiam in diffinitione secunda consanguinitatis a coi stipite. i. coi parentes. Sed quod venit appellatio parentis. Dic quod oes supiores veniunt. l. appellatio parentis. ff. de vbo. sig. Sed appellatio librorum. i. filiorum veniunt oes descendentes. l. liberorum. ff. e. et. Et per hunc filium conceptionem et productionem perpetua memoria nobis relinquntur dicitur. l. liberorum. Et etiam filius est artificium patris sibi. in ethica. Et quod ad prohibitionem coniugij respondeat. Non illius est quod pater tales filios etiam ex illicito coitu natos naturaliter genuerit. Vnde non est aliud in scriptis quod sola plurius maris et feine naturalis et naturaliter ar. inste de ius. natu. gen. et ci. et pr. Nam et naturalis filius tamen ius agnitionis non habet de iure civili et tamen inter ipsum et nepotem patris matrimonii contractum dissolvitur. c. per tuas de pba. Et hoc est expsum. l. Et nihil interest. ff. de ritu nup. Cu[m] enim civilis cognitio matrimonii non soluit c. i. de cognatione. lega. et ibi non. per glo. et doct. Multo fortius naturalis quod in matrimonio non soluit quid licet fieri deceat sibi honestatem spectandum est. l. in punctionib. ff. de ritu nup. Et licet ius civile de testam tales filios spurios etiam quod parentes eosdem non tenent alere. autem ex spuleru. C. de Jaces. nup. Ius canonicum tamen benignius operatur et alimenta misstrare eisdem non denegat ut in c. cum haberet in fine. de eo quod duxit. i. maxima. quod educare plenum est de iure naturali inste de ius. natu. gen. et civi. in pain. In textu ibi extra de pba. per tuas. Quia plures dubitant an constitutio decretalium debeat allegari proponendo dictio extra vel non. Et ab antiquis dicitur quod sic. quod sunt extra volumen decretorum. Et istiusmodi seruat glosator decreti qui allegando

Ad arborem Consanguinitatis.

Vinde ad arborum consanguinitatis. specialiter descendamus. Et primo queritur quid sit consanguinitas et unde dicatur. quid linea. quid gradus. Secundum queritur quoniam arbor forma et quare sic punetur. et interserentur regulas per quas gradus cognoscuntur. Deinde ponemus quedam notanda et quasdam questiones. Ad primum dico quod consanguinitas est attinencia.

Personarum ex eo propinquis quod una persona descendit ab altera. vel ambe ab eadem. vel est vinculum personarum ab eodem stipite descendenterum carnali propagatione contractum quod satis est idem. Dicitur autem consanguinitas quasi sanguinis unitas a coniunctio et sanguine quod de communis sanguine descendit. Et quo ad prohibitionem coniugij non distingno an tales sint consanguinei producti ex uxorio coitu an ex fornicario quod satis est expressum extra de pba. per tuas. Linea vero est collectio personarum ab eodem stipite descendenterum gradus primi et numeros distinguens.

Et id tales filii retinent iura sanguinis quod sanguis non mentitur. Et hec probatur in l. in trascendente. S. nomine. et S. se. ff. de gradu. Et l. hac parte. et l. Si spurius. ff. viii. cognitio. An autem consanguinitas in pluribus sit una vel non. vel dicat aliquis modo respectum unius ad alterum. vide Archi. i. c. pluri. et 3. q. 2. et 3. Dicitur etiam in diffinitione secunda consanguinitatis a coi stipite. i. coi parentes. Sed quod venit appellatio parentis. Dic quod oes supiores veniunt. l. appellatio parentis. ff. de vbo. sig. Sed appellatio librorum. i. filiorum veniunt oes descendentes. l. liberorum. ff. e. et. Et per hunc filium conceptionem et productionem perpetua memoria nobis relinquntur dicitur. l. liberorum. Et etiam filius est artificium patris sibi. in ethica. Et quod ad prohibitionem coniugij respondeat. Non illius est quod pater tales filios etiam ex illicito coitu natos naturaliter genuerit. Vnde non est aliud in scriptis quod sola plurius maris et feine naturalis et naturaliter ar. inste de ius. natu. gen. et ci. et pr. Nam et naturalis filius tamen ius agnitionis non habet de iure civili et tamen inter ipsum et nepotem patris matrimonii contractum dissolvitur. c. per tuas de pba. Et hoc est expsum. l. Et nihil interest. ff. de ritu nup. Cu[m] enim civilis cognitio matrimonii non soluit c. i. de cognatione. lega. et ibi non. per glo. et doct. Multo fortius naturalis quod in matrimonio non soluit quid licet fieri deceat sibi honestatem spectandum est. l. in punctionib. ff. de ritu nup. Et licet ius civile de testam tales filios spurios etiam quod parentes eosdem non tenent alere. autem ex spuleru. C. de Jaces. nup. Ius canonicum tamen benignius operatur et alimenta misstrare eisdem non denegat ut in c. cum haberet in fine. de eo quod duxit. i. maxima. quod educare plenum est de iure naturali inste de ius. natu. gen. et civi. in pain. In textu ibi extra de pba. per tuas. Quia plures dubitant an constitutio decretalium debeat allegari proponendo dictio extra vel non. Et ab antiquis dicitur quod sic. quod sunt extra volumen decretorum. Et istiusmodi seruat glosator decreti qui allegando

Constitutio decretalium. cu[m] preponere extra allegat ut p[ro]t[er]o i[n]t[er]pretari S[an]ctus Abbas in p[ro]hemio decretalium refert d[omi]num Cardi[n]um tenere q[uod] cu[m] volumen decretalium hodie sit certum et approbatum nō expedit allegare ei[us] consti[t]utiones. i.e. capitula p[ro] v[er]bu[m] extra. Sicut olim siebat. Et hoc putat Ab[bot] in al[io] loco esse verum q[uod] siug[ust]ius nō est utendu[m]. Nisi p[ro] allegatio[n]es satis agnoscit q[uod] allegat constitutio extra volumen decretorum q[uod] aliis est mod[us] p[re]cedet in libro decretalium q[uod] in decreto. Ex his videat satis colligi q[uod] etiam nō sit necesse in legi bu[m] hodie q[uod] allegat in eis consti[t]utio aliqua iuris canonici addere dictio[n]em extra quinque plures hoc facit. Et hoc facientes si extra referunt ad co:p[ro]p[ri]o legale ut extra de p[ro]stitutis. i.e. extra co:p[ro]p[ri]o legale de consti[t]utis. Et est triplex linea recta. Ut plene intelligas distinctionem lineas que est in tres p[ro]tes. s. ascendentiis descendentiis et collateralium sine transversali sim q[uod] etiam triplex est diversitas propinquorum. Scias q[uod] linea ascendentiis est illoꝝ a quibus is de cuius consanguinitate quicunque originem duxit ut p[er] patrem mater Ann[am] avia recta. ut p[er]z in arbore. Linea vero decedentiis continet in se illos qui ab aliis originem duxerunt. ut filii filia. Sed linea transversalis est que continet in se illos qui nobis a latere conueniunt a quibus nos non durimus originem nec ipsi a nobis veritatem ab eodem sanguine propagant ut frater soror et ab eodem patre vel matre. Hoc est clarum dicere duplex est linea. s. recta et transversalis suis collateralis. Linea recta dicitur linea ascendentiis personarum in arbore et descendentiis. Et linea ascendentiis continet illos a quibus nos originem traximus per generationem ut pater mater Anna avia recta. Sed linea descendentiis est que continet illos qui a nobis vel alicuius originem duxerunt. ut filii filia. Linea vero collateralis est que continet illos qui non a nobis per generationem duxerunt originem nec nos ab eis ut frater soror. Verum tamen est q[uod] frater et soror ab eodem sanguine propagantur. i.e. ab eodem stipite et consanguinitate. Et due linee recte distantes faciunt unam collateralē sine transversale. Exinde oculare. Linea ista que incipit a cellula vacua in qua imaginatur p[ro]p[ter]a et descendendo sibi ea filius filia. nepos neptis recta. Et frater p[ro]p[ter]a circa cellulam vacuam et postea filius filia et tertio nepos neptis recta. H[ec] due recte linee simul sumptem faciunt unam transversalem vel collateralē. Et hec linea collateralis alia est equalis. alia unequalis de qua postea dicetur. Et predicta tagit capitulo in l. i. ff. de gradis. dicens Gradus cognationis alii superiores ordinis sunt Alii inferiores Alii et transuerso sine a latere. Superioris ordinis sunt parientes Inferioris filii. Ex transuerso sine a latere sunt fratres et sorores liberi et filii eorum. Gradus est habitudo recta. Ibi due personae inter se differunt distatia cognationis. Scias q[uod] persona secunda et equaliter occurret in gradu proprium non distat gradu inter se ut filii duorum fratrum. Sed potius conuenient gradus q[uod] veterum est in secundo gradu. Tamen respectu ad eos parentes distat gradu quo gradu q[uod] distat a consanguinitate. Et cetero inter se distat ut infra in regulis. Forma sic arbor recta. Hic Jo. an. vult nunc ire ad practicas eorum que prius dixit Practica enim facit gustare sed theoria videre. ita dicit Ang. i. consil. ex. Pro ceperint intellegentia quemadmodum p[ro]p[ter]a quare hec arbor appellatur arbor. Et secundum quater p[ro]p[ter]a nostra arbor sit legenda. Ad hec respondit Osti. e. et. in summa. s. quater arbor. Et ad primum sic respondeat q[uod] h[ab]et formam arboris et ea imitatur. In arbo[re] enim naturali sunt quatuor truncus rami flores fructus et frondes. Sic etiam in nostra arbo[re]. Dicamus igit[ur] cellulam vacuam truncum. Collaterales ramos Attinetias personarum fructus. Questiones que hic formantur frondes. Ad secundum quater arbor sit legenda. Ex quo permisso plene fuerunt publicata. Ad hoc ut plenus arbor sit intelligat respetus Osti. i. summa. e. et. s. supra al. v. Qualiter. Q[ui] docet debet apire liber et scolaris similiter. Et debet primus notare cellulam medianam. i.e. vacuam in qua nihil scriptum est a qua et ad quam comparatio tota procedit et reducit. postea debet legere lineam ascendentem. Et cellulas ibidem continentur. dicendo

quid scriptū est in qualibet cellula. Et notādo bñ superiora pūcta rubea, et inferioria nigra, et nūc eorū quid significet postea descendētē linea. Deinde de collateralī dextra, postea de sinistra r̄c. postremo de singulis descendētib⁹ ab auro r̄ ab aurā usq; ad finē. Et illud fiat (dicte Ostē in loco al.) apte. di luci de q̄o lingua dīgito r̄ oculo. Et noīando p̄putādo r̄ determinādo q̄liter et q̄o gradu, distēt inter se, v̄l sibi attineat oēs p̄sonē i arboī p̄stitutē. Assignet etiā et determinet r̄ approbet regulas circa arboī scr̄ptas. Demū questioēs diffiniat subsequētes. ¶ Ascēde sup̄ cellulā vacuā r̄c. Scias q̄ illa cellulā vacua etiā vocatē trūcus sīm. Jo. an. hic. Quia sicut a trūco i arboī naturali ceteri tamuscūlī p̄ducunt. Sic etiā in arbore nostra sere oēs p̄sonē p̄ducunt r̄ noīanē a cellulā vacua. Ergo merito p̄dici trūcus. inde est q̄ in ista cellulā media nō debet p̄n̄t̄ due p̄sonē sicut i alijs cellulis sit. Vñā qñq; noīat pater qñq; fili⁹ qñq; nepos qñq; avus r̄ sic de alijs. Nō potuit ei apte r̄ cōgrue nomē imponi. Sed noīat cellulā vacua vel trūcus ad hoc 35. q. 5. Series. Etia illā cellulā Ostē in loco al. noīat Joachim, forte ideo q̄ latā habuit parētē. Et q̄: in arbore i lectura ponit̄ multa noīa cognationū suiss̄ expediēs ea ex posuisse s̄ multitudiō granat nūmī sufficit remissio vide ergo l. iurisconsult⁹ q̄si p̄ totū. ff. de gradib⁹ ec̄. I. in l. ethi. c. v. vi. et vii. l. ix. ¶ Exceptis his q̄ noīanē p̄ ḡm r̄c. vult dicere Jo. an. q̄ oēs alie celule exceptis his que noīant per ḡm sumūt nomē ab ip̄a cellulā vacua, hoc ver̄ est loquēdo de īmedia denoīatiōe. Vñā iste cellule que denoīant per ḡm quāq; īmediate et direcētē nō sumūt nomē a cellulā vacua, r̄ sic a petrūtio qui in ista imagina. Ipse tñ oēs respectū hñt ad cellulā vacuā, et ab ip̄o recipiunt denoīationē saltē īmediate.

¶ Et scire debes r̄c. Ibi nomīa matū a latere dextero ponerent. Dic h̄c fieri honestatē nō ex necessitate, tum ppter nature r̄ tēpōris ordinē. I. Vñā et si parētib⁹. ff. de in offi. testa. l. i. ff. de albo scribē, tum ppter honorem patrib⁹ r̄ seniorib⁹ viris debitum. l. i. ff. de iure īmunītia. vbi ter. dicit Maiores nostri pēnes cūndē honorē senibus q̄mā gistratibus tribuebāt. Est autē honor sedere in altiori loco ut dicit ḡl̄ insti. de bono posses. i verbo altiori, et hono: est sedere et stare in latere dextero sā. l. decē nimus in si. cū glo. C. de sacro sanc. eccl. Est etiam vlt caput mulieris. ut in c. cū caput 33. q. 5. et in c. duo pueri despō. impube. Hinc est q̄ vpo:res a suis maritis debet defendi r̄ nō econtra insti. de inīv. S. Cōtra aut̄. Si militer doce: sine magister a discipulis suis venit defendēd⁹ sicut fecit accursi⁹ quo ad azonē p̄ceptoriē sū. l. q̄lē in si. ff. de arbi. ibi Cassi⁹ sñiam sui magistri bñ excusat. et. l. Si is q̄ testamētū. ff. de testa. In p̄nti etiā arboī parētēs ordīne naturali ponit̄ sursum. Et hic loc⁹ est honorabilior q̄ deo:sum. hinc est q̄ oēs ḡtēs greci latini et barbari tribuunt̄ deo locū sursum. l. celli. Etia ex honestate fili⁹ ad hoc tenēt̄ debet honorare suos parētēs l. liberto. ff. de obse. a liber. p̄stā. vbi d̄: p̄sona patr̄ sc̄tā r̄ honesta debet filio videri. Idē dicit ḡl̄ ibi de discipulo quo ad suū magistrū. ¶ Anteq̄ trāseam⁹ ad collaterales r̄c. ibi Et pūcta rubet. Nota rationē quare pūcta rubea denotat cōputationē gradū sīm Jus canonī cū. Et quare nigra sīm iusciūle. Et lectura est satis clara ut p̄t̄ in ea. possit tamē etiā dici q̄ matrīmo nū est sacramētū ecclēsie et sic quoddā sp̄ituale. Sed successio post mortem est quoddā ep̄ale. Sed

spiritualia preferuntur temporalibus eis. Solite de ma. et obe. Addit tamē in lectura Notabiliter Jo. an. hic ad hūc casum quo instruimur in matrimonij Quia in rei veritate in materia cōtractū ius civile ex cellit imo si canonista est oīo ignarus legū sepius errabit quare dixit Alexander de novo. i. c. i. de psang. et affi. putus canonista est putus azinista / volēs p hoc innuere / q̄ bon⁹ canonista debet p̄t̄m esse theologus et p̄t̄m legista. Dicit tñ alibi q̄ raro reperit casus quin sic decisus p̄ ius canonici ut in c. Super specula et ibi notaē de p̄t̄m. Requirit etiā q̄ canonista dicit⁹ studeat in iure canōico q̄ legista in legi bus p̄t̄m septē annis scđs quinq; ve dicit ḡ in c. cū Ex eo de elec. li. vi. Et rō est q̄ brevi tpe nō p̄t̄ quis multū addiscere s̄m ḡ in c. et ex litteris de int̄. resti. Et nemo rep̄ete sit summ⁹ de penit. dis. i. S. hec q̄de caritate. Sed ibi Vides ex p̄t̄matione p̄dica r̄z. Vlo. tādū q̄ in p̄putatiōe gradus inter ascēdētes et descēdētes lex et canon cōcordat q̄ v̄t̄robiq̄ p̄sona addita p̄sona p̄ carnis p̄p̄gationē gradū adiicit. In collaterib⁹ autē lex et canon discordat i gradib⁹ quo ad cōputatio nem gradū faciēdā Vla s̄m leges s̄p̄ siue in ascēdēntib⁹ siue in descēdēntib⁹ siue collateralib⁹ p̄sona addita p̄sona p̄ carnis p̄p̄gationē adiicit gradū. In collaterib⁹ autē iuscanonicū cū cōputatiōe legalis nō cōcodat ve n̄fia in lectura patet. Sed ibi Zolle hāc magistralē regulā. Vlota q̄ magistralis rei gula est que tradit p̄ doct. et ea p̄bant p̄ multa iura in corpe eius iuris nō est clare posita. Sed rei gula iuris est q̄ in forma et q̄ ad vba est i corpe iuris scripta atq̄ clausa sicut patet de reg. iur. in ff. nouo in decretalibus circa si. Et in li. vi. Quā autē auctorita tem habēt doctores.

petit sic summus de penit. dis. q. S.
hec qd de caritate. ¶ Sed ibi Vi
des expiatioē pdicta rē. Vlo
tādū qd in pputatioē gradū in
ter ascēdētes et descēdētes lex et
canon cōcordat qd utrobiquipso
na addita psone p carnis ppa
gationē gradū adiicit. In colla
teralib⁹ autē lex et canon discor
dat i gradib⁹ quo ad cōputatio
nem gradū faciēdā Vtā sim le
ges sp sine in ascēdēntib⁹ sine in
descēdēntib⁹ sine collateralib⁹ p
sona addita psone p carnis ppa
gationē adiicit gradū. In colla
teralib⁹ autē iuscanonicū cū cō
putatioē legali nō cōcordat ve
insta in lectura patet.

Sed ibi Zolle h̄ac magistralē
regulā. Tota q̄ magistralis rei
gula est que tradit̄ p̄ doct. et eis
p̄bant p̄ multa iura in corpore eis
iuris nō est clare posita. Sed rei
gula iuris est q̄ in forma et q̄ ad
vba est i corpe iuris scripta atq;
clausa sicut patet de reg. iur. in
ff. nouo in decretalibus circa si.
Et in li. vi. Quā ait auctorita
tem habēt doctores interpretādo
iura et leges. et q̄ iurisconsulti p̄
noīam iurisconsulti iurispositi. p̄
terp̄atio est necessaria. Sz alio
ergo facili illi opponētes v̄l ar
in. l. Sz licet. ff. de offi. p̄si. q̄
cessitate nō venit tenēdus s̄m
emēt est stipes Scipes em̄ nō
p̄it gradū sicut in sili pater et
uitate s̄m cōm op̄inōnē q̄uis
s̄bet h̄z duos parētes quatuor
ēm t̄ vñā matē q̄tuor aūos. f.
ernā. t̄ sic q̄tuor aūos. i. duos
ff. de ver. sig. dices v̄bū hoc
st minus dignū concipit. Et

hoc verbi quo ad mentem legislatoris non semper quo ad vba. siglo. in dic. l. i. Itē appellatio fratre venit
soror. l. tres fratres. ff. de pac. ibi Sz postea duo de scatribz scz meus et seya Si aut ab hoīe pferē masculi
linū tūc nō sp cōcipit seim maxime i materia odiosa Secus i fauorabilibz ut dic. l. tres fratres. et glo. in c.
gnali de elec. li. vi. De hoc vide plene p Archi. xvij. q. iiiij. c. Si q̄s suadētes. An aut seim aliq mō cōci-
piat masculinū. Et dic q̄ nō. l.

si ita scriptū. ff. de lega. ij. vbi
dicit rex. Turpissimum est feino
vocabulo etiā masculinū cōtine-
ri. Specu. tñ in cit. de dispu. et
alle. aduo. S. Post hoc vñ. vel
ibi masculinū. vult dicere. q̄ fa-
vore matrimonij Interdu seim
comp:ehēdit sub se masculinū.
¶ Sz ibi inter ascēdētes et desce-
dētes r̄. Jo. an. dicit goff. rei-
nere q̄ post q̄rū gradū p̄sanguini-
tate inter ascē. et des. nō est p-
hibitio matrimonij cōtrahendi
Et sic vltetius videē velle q̄ in
istis gradibz post q̄rū nō p̄miti-
teret incest⁹ Sz docto:es solēnt
ores tenēt oppositū bñ cū Jo-
an. hic qđ est etiā mēti tenēdū et
mēorie p̄medādū De hoc plen⁹
vide p Ab. in c. L̄to debet. de cō-
sang. et affi. ver tñ est q̄ hec que-
stio ppter hoīm breue vitā raro
practicat̄ sim endē Ab. in dic. c.
L̄to debet. ¶ Sz ibi Ad collate-
rales trāseam⁹ ad frēm et sororiē
zc. Et ibi nūc vidēdū est. Vt cā
dū q̄ linea trāversalis sine colla-
teralis diuidit q̄ quedā est equa-
lis quedā inequalis Equalis est
vbi psonē de quibz querit equali-
ter se hñt ad cōmē stipite. i. cō-
mūne parēte sic q̄ vna nō est re-
motior alia vt est frater petruccij
et soror petruccij. Silt filius fr̄is
petruccij et filia sororis petruccij
equaliter distat a cōi stipite scz
patre petruccij. Ratio p̄t esse q̄
si vna et eadē p̄titas aliqua duo
cōmēsurat illa p̄mēsurata sunt
equalia. ¶ Sz inequalis est vbi
psone de quibz querit inequali-
ter distat a cōi stipite. i. cōi patre
et ita q̄ vna est remotior q̄ alia
vt est frater petruccij et fili⁹ so-
ris petruccij. quia vna persona vt frater petruccij distat a cōmuni stipite p̄imo gradu. Sed filia so-
ris petruccij secundo gradu. Est autem cōmuni stipites ambo patet petruccij. Et hoc patet q̄ in linea

invenies ibi nouē psonas cōputato Petruccio. et sic octo essent gra-
dus. Scias aut q̄ iste p. nō habet totā suā p̄sanguinitatē in arbo-
re. Scis em q̄ quilibet h̄z duos parētes. quatuor avos. octo proa-
vos et xvi. abavos. et sp ascēdētes duplitan⁹. Vñ impossible fuis-
se tot psonas i arbore scribere Quero aut utr̄ int̄ ascēdētes et desi-
cēdentes. phibitio copule cōingalis excedat hodie quartū gradū.
¶ Et dicit Goff. in sum. de p̄sang. et affi. S. Itē querit. q̄ nō p̄ de-
cē. nō debet eodē titu. q̄ generaliter loquit̄ Alij cōiter cōtra dicen-
tes inter ascēdētes et desceđentes p̄petuā esse. phibitionē dicunt
¶ Et q̄ ibi de quarto gradu dicit̄ in collateralibz locū habere videt̄
Ad hoc. xxv. q. iiij. pgeniē. et duobz c. sequētibz In quibz dicit̄ q̄
olim non solū v̄sos ad septimū gradū sed etiā in p̄fum erat noticia
parētele extēdebāt phibitio. ex quo ergo certū est alter⁹ ascēdē-
tem et alter⁹ desceđētem p̄durat phibitio. Vnde si Adam adhuc
viveret nō posset habere v̄riē. Ad idem insti. de nup. S. i. ff. de ts
tu nup. l. nuptie. et hoc ver esse puto. ¶ Ad collaterales trāseam⁹
ad fratre et sororiē. et causa breuitatis p̄sequendo solum patē me-
diā arboris ad modū vexilli qua intellecta reliqua intelligit qđ p̄
sepatet Dicam⁹ de fratre et de desceđētibus sub cellula fratri. est
cellula fratri filius filia. ex illa. fratri nepos nept. ex illa fr̄is p̄
nepos neptis. mō frater p. est cū p. in p̄imo gradu sim canones
in scō sim leges M̄ius fili⁹ in scō sim canones. in tertio sim leges
M̄ius nepos in tertio sim canones. in quarto sim leges. fratre p̄n-
pos est ip̄i petruccio in quarto sim canones. in quinto sim leges. et sic
debet esse p̄nctatio Et isti sūt collaterales ad petruccij et tñc de cel-
lula patr̄ fecimus stipite. Fac cōsequēt̄ stipitem de avo ex eo pa-
tr̄ius amica. Ex illa sequit̄ frater patruelis et amittivus Soror: pa-
truelis et amittiva. Ex illa h̄oꝝ sequit̄ filius filia. Ex illa h̄oꝝ sequit̄
nepos nept. Patruus p. est cū p. in scō gradu Frater patruelis
etiā in scō gradu fili⁹ in tertio. nepos i quarto sim canones. Per le-
ges aut patr̄ est in tertio. frater patruelis i quarto. fili⁹ in quin-
to. nepos i sexto. et sic debet esse utr̄ag p̄nctatio. Postea fac stipite

collaterali ambe psonae de quibus queritur descendunt a co*i* stipite mediate vel immediate *rc.* ¶ Sed ibi
nunc videtur quibus regulis *rc.* Nota q*o* positio aliquibus exemplis convenienter subjicitur regula ge-
neralis. *S.* hactenus. inst*i*. de grad*i*. cogn*i*. fa*i*. l. Si seruit*i*. *S.* inquit lex. ff. ad le. aqu*i*. Ex quo coll*i*
gitur q*o* ex*e*pla n*o* restringut*i* regul*i*. l. si. ff. de iuris et fac*i*. ig. Et. l. scire oportet. *S.* si. ff. de *Excusa*.
tuto. Ex*e*plis enim utimur in do-
cendo ut faciliter intelligatur q*o* di-
citur. Et anima perfectius pposita
recipiet sim delectatione sui qu*o*
habet in ex*e*plis Aristotelis in
sua poesia. Et est regula in li-
nea equali transversali. Quoto
gradu q*o* distat a co*i* stipite/ta-
to distat inter se sim ius canonici-
cum. Scdm. ll. quoto gradu q*o*
distat a co*i* stipite/tao dupli-
co distant inter se. Et sic habes
q*o* in collateralib*o* in linea equa-
li quicquid simplificat canones
hoc duplicat legisla et econtra.
¶ Sed ibi sim. ll. q*o* in equali li-
nea collateralis sive linea sit pa-
ris numeri sive disparis. non est
reperire dispar*i* grad*i*. Cui*o* ra-
tio est q*o* sicut par ad par facit
parum numerum/sic etiam semel tim-
par ad impar facit etiam parum nu-
merum. ergo sim. ll. in linea equa-
li n*o* contingit reperire impar*i*
grad*i*. ¶ Sed ibi in quarto gra-
du *rc.* Nota de hac dictio*ne* *rc.*
que abbreviate scripta comprehen-
dit aliqua ultra procedentia. Et co-
prehendit q*o* est solit*i* sequi et idem
est dicere dictio *rc.* q*o* est infra.
de quo p Hart. in. l. gallus. *S.*
idem dicit*i*. ff. de libe. et postu-
Sed si n*o* esset abbreviate scrip-
ta hoc modo *rc.* tunc capitur p
vt verb*u* sonat. sim Abb. in. c.
ij. de reg. iur. ¶ Sed ibi Vnde
duo fratres faciunt unum gradum
Nota q*o* sim canones duo fratres
faciunt unum grad*i*. Sed sim. ll.
faciunt duos. Cui*o* ratio est quis
computatio canonica sit alio re-
spectu q*o* legalis computatio. i. q*o*
ea computatio q*o* fit sim. ll. Compu-
tatio enim canonica sit pp*o* mat-
monum p*raeh*ed*i* si in matrimo-
ni*o* duo computant*e* p uno q*o* sunt ibi duo i*c*arne una vt in c. debit*u* de biga. Ob id computat*e* etiam p uno
grad*i*. Et q*o* matrimonii sine disab*i* psonis p*st*itui et state n*o* pot*o* fa*i*. c. Illud de p*sim*. et. *S.* nuptie.

*B*niam
Inste. de pa. potest. Ideo canones poniendas personas in uno gradus iurea c. Series. xxv. q. v. Est autem bigam⁹ qui successione habuit duas uxores vel cum corrupta protraxit ut nota in c. ij. de biga. Quare autem phibitio talis a sacerdoti ordinibus vide Ante. de Bu. sup Bu. de biga. ubi ponit quod rōnes. Computatio autem legalis sit propter successionē in hereditate. Hereditas autem vel successio non defert nisi ab una persona in alias personā. Ideo quilibet persona per uno gradus computat. Exponam⁹ et pater petrūti relquist certa bona fratri petrūti. In alijs instituit heredē ipsum petrūti. Tunc si petrūti mō:is intestat⁹ sine liberis fratribus ei⁹ est heres. et sic erit in veritate sc̄da successio quod etiā sc̄ds gradus quod gradus cognatiōis computandū sit sim quod hereditates deferrunt. 35. q. zet 3. c. 1. et 2. Unde dicitur qui cum p̄sanguinea sua dormierit sine uxore morietur: e. cau. et q. c. quedā lex. Hereditas autem defert usque ad decimū gradus cōsanguinitatē. S. hoc loco. insti. de successione cognata. Scias etiā quod computatio legalis est p̄cisiō: quod canonica quod ut dictum est computatio legalis cōcernit successionē in qua primitas servat ad unguem. nisi remotior in locū una cū alio per p̄inquo p̄ representationē succedat ut nepos interdū representat personā patris sui et loco eius succedat. Qui enim gradus est prior. successione etiam est prior. l. Aliud cōsidero. C. cōsidero de successione. Quare autem in successione bus servat in schule potius quod canonica. Quia in successione solo agit de actu iusticie et equalitatē et sic de dāno quodāmō vītādo illa autem rō cessat in matrimonij quod voluntaria sunt quod ad eorum principia quod cōsensus est de substātia eius ut in c. Tū locū de spos. ibi. Tū matrimonii solo cōsensu contrahit. Sed ibi. Tū restat videre de collateraliis in linea inēquā. ibi. Quarto gradus remotior distat. Ita regula sim canones probant p̄c. vir qui de p̄sang. et affi. Tā attinētia p̄uenit ex stipite. cū stipite sit principiū attinētiae. ergo recessus a stipite et recessus a quolibet altero per aliam lineā descendētē. In dīptū ergo recedit a stipite. recedit etiā ab alijs personis descendētib⁹ usque ad lineā equalitatis. Sz aliter est sim. ll. ut p̄z in arbore. Sed ibi Vides ex supra dictis et Jo. an. hic ponit notabile. Et postmodū ponit ratōes eius quod omnes distant quarto gradus vel citerior. Et ibi licet contra dicatur. Notandum est hoc dictum Jo. an. quod vult dicere licet inter collaterales in quinto gradus vel sexto non sit phibitio matrimonij cōsideri / non tamen per hoc tollit p̄sanguinitas ex quo p̄sanguinitas est de iure naturali. Naturalia enim iura sunt immutabilia et etiā iura genitū. S. Sz naturalia insti. de iure natu. gen. et civi. Et quāvis ins positum non possit tollere ins naturale quo ad hoc ut in quanto vel sexto gradus non esset p̄sanguinitas. potest tamen tollere phibitionē factā de iure decretor que fuit quod in v. vel vi. gradus inter collaterales nemo potuit contrahere matrimonium cū p̄sanguineo suo. Tā de iure decretor fuit phibitio usque ad septimum gradus ut nota in c. non debet. de p̄sang. et affi. quod phibitio hodie facta est usque ad quartū gradus inclusus dic. c. non debet. Et ibi

li linea collateralis siue linea sit paris numeri siue dissparis. non est rem periti dissparē gradū. Vide in linea paris numeri. sc̄da vel quarta dissparis numeri prima vel tertia. In prima linea sc̄ds gradus. in sc̄da quartus. in tertia sextus. in quarta octauus. quod non est sim canones quia in equali linea dissparis numeri: habemus dissparē gradum quia in prima primū in tertia terciū. In quinta quintū et sic de singulis. Tū restat videre de collateralib⁹ in linea inēquā. Circa quos eradiū talis regula sim canones. Collateralis in linea inēquā quanto gradu remotior distat a cōsidero. et cōsidero distat inter se. Exemplū pone faciendo ab avō stipite. p. et fili⁹ p̄patrui. sunt in linea inēquali cōputem⁹ ergo a remotiori sc̄z a. p. qui distat a stipite quarto. ergo et a filio p̄patrui quarto. et idem in descendētib⁹ usque ad lineā equalitatis. Et hec est rō quod dicim⁹ quod persona addita personae usque ad lineā equalitatē non crescit gradus quia p̄patrui filius eius. nepos et p̄ne pos oēs distat quarto gradu a. p. Sed aliter sim. ll. sim quas tales regulā tradim⁹. Collateralis in linea inēquā sim leges. Quot sunt personae stipite dēpto tot sunt gradus. Unde p. a stipite distat quarto. a p̄patrui quinto. a filio p̄patrui sexto a nepote septimo. a p̄nepote octavo et sic quilibet persona facit gradū. Vides ex supra dictis quod p. non p̄t contrahere matrimonium cū aliqua de arbore. Distat enim a summo sc̄z ab uno et ab imo sc̄z ab nepote. et ab extremo collateralium et ab omnib⁹ his quarto gradus. a medijs citeriori. p. quod satis patet.

Tā in alijs etiam in arbore potius collateralis mutationē fieri negetur. Tā in alijs etiam in arbore
+ venit ex jo. an. 4. unde sc̄z in arbore potius collateralis mutationē fieri negetur. Tā in alijs etiam in arbore

colore agne p̄t iū ostendit et de p̄dictis quādā est h̄yōtōis affīnes collaterales

bīcī in p̄lin. q̄ nō debet reprehēndi qd̄ sīm varietatē rēpor̄ statuta et cōstītūtōes h̄uane q̄nq̄ variant.
Ex his dictis p̄cludit. q̄ si quis in quinto gradu cōtraheret matrimonīū cū sua cōsanguinea inter col-
laterales q̄ talis nō cōmitteret incestū. q̄ licet inter tales esset cōsanguineas tñ sunt sic cōsanguinei qui
licite cōtrahere possunt matrimonīū. dic. c. v̄lo debet. Vñ incestus nō p̄cedit ex natura coitus cū cor-

q̄ cū nullo cōtrahere potest. sed si extremus in collateralib⁹ v̄p̄u-
ta si pnepos ppatus vel pnepos fratis p̄creasset filiā posset p.
cū illa cōtrahere. Et licet contrahat in quinto gradu. remanet tñ
p̄sanguinas quo ad ins succēdēdi. p̄hibitio em̄ que p̄ ins positivis
p̄cesserat tolli potuit. Sz naturalia sunt inuatiabilit̄ v. di. i p̄in.
Scite em̄ debes q̄ cōiter dicit̄ doctores. q̄ abau⁹ proau⁹ et annis
sunt bigami. Dicētes q̄ si nō essent bigami nō possint fili⁹ eoz con-
lungi. cū essent fratres. sed de hoc nō multū curō. q̄ eadem ratiō
esset dicendū de alijs cellulis duplicitib⁹ q̄ p̄sonae eart⁹ essent bigame
Vñ singam⁹ p̄inde. ac si in qualibet dupliciti cellula haberem⁹ qua-
tuor p̄sonas. ac si dicereb⁹ ppatrius et v̄p̄o eius. p̄o amita et ma-
ritus. Vnde duplicatio posita fuit ut noīa demōstraret in v̄troq̄
seru nō vt eos cōiunges denotaret. Sciendū etiā q̄ in collateralib⁹
equalis linea bene sequit̄ per illā regulam affirmādo et negādo ego
et tu sumus cōsanguinei in equali linea. ego possim accipere fili⁹
tuā. tu ergo meam. Et negative ego nō possim accipere filiam
tuā. ergo nec tu meā. affirmativa p̄cedit in equali linea quarti gra-
duis. negative i tertio vel in ceteriori. Sed in linea inequali illud nō
procedit affirmādo vel negando. Quia si vñus est i quarto et al-
ter i tertio vel in ceteriori. q̄ est in tertio v̄l in ceteriori posset p̄trahe-
re cū filia eius. qui est in quarto. sed nō ecōuerso. Vnde ppatrius fi-
lius. et nepos cōtrahere possunt cū filia p. sed nō ecōuerso. Demū
quero an collaterales quoq̄ vñus est in quinto gradu a cōi stipite
alter in p̄ima puta filia p. et ppatrius p. possint adiuicē cōtra-
here. Dicit h̄ostī. q̄ non. et hoc notaē sup̄a e. q̄ dīlectio. et c. tua
nos. et in sum. hui⁹ citu. de p̄sang. S. sed nunq̄ in quinto. et in p̄is
mo qd̄ p̄ sua argumēta nīt̄ probare sic sez. q̄ pater et fili⁹ vna p̄
sona censem̄. C. de ip̄. et alijs subst. l. vlti. Sicut ergo p. nō cō-
trahit cū stipite. sic nec cū filijs stipitis. bene facit predicta de cre.
mūdi labor exigit ut dicit glo. in c. i. Si de investitu inter bo. et valis oria in v̄si. fer. Sed ibi demū
quero An collaterales r̄c. V̄ota q̄ Jo. an. hic ne qd̄ egregiū maneat i obscurō tāq̄ magn⁹ artifex totū
cōprehēdit sub exiguo format q̄stionē satis notabilē quā solvit. Et tene opinonē ei⁹ nō Osti. q̄ melio
tibus r̄onibus ītit̄. dicit em̄ Inno. in c. V̄le īit̄arē de p̄st. Q; vbi sunt diverse sīne equi⁹ est īherere
huic que meliorib⁹ r̄onibus fulcit etiā si imperator esset in cōtraria opinione. l. Emlilius. ff. de minoris
Eror. tamē principis v̄tētiū cōsuetudine approbat̄ facit ius. l. iij. ff. de supp̄el. lega. ibi v̄su impator
Q Sed ibi pater et filius vna p̄sona censem̄ r̄c. verū est hoc cōtinuatiōe dominij pater et filius censem̄

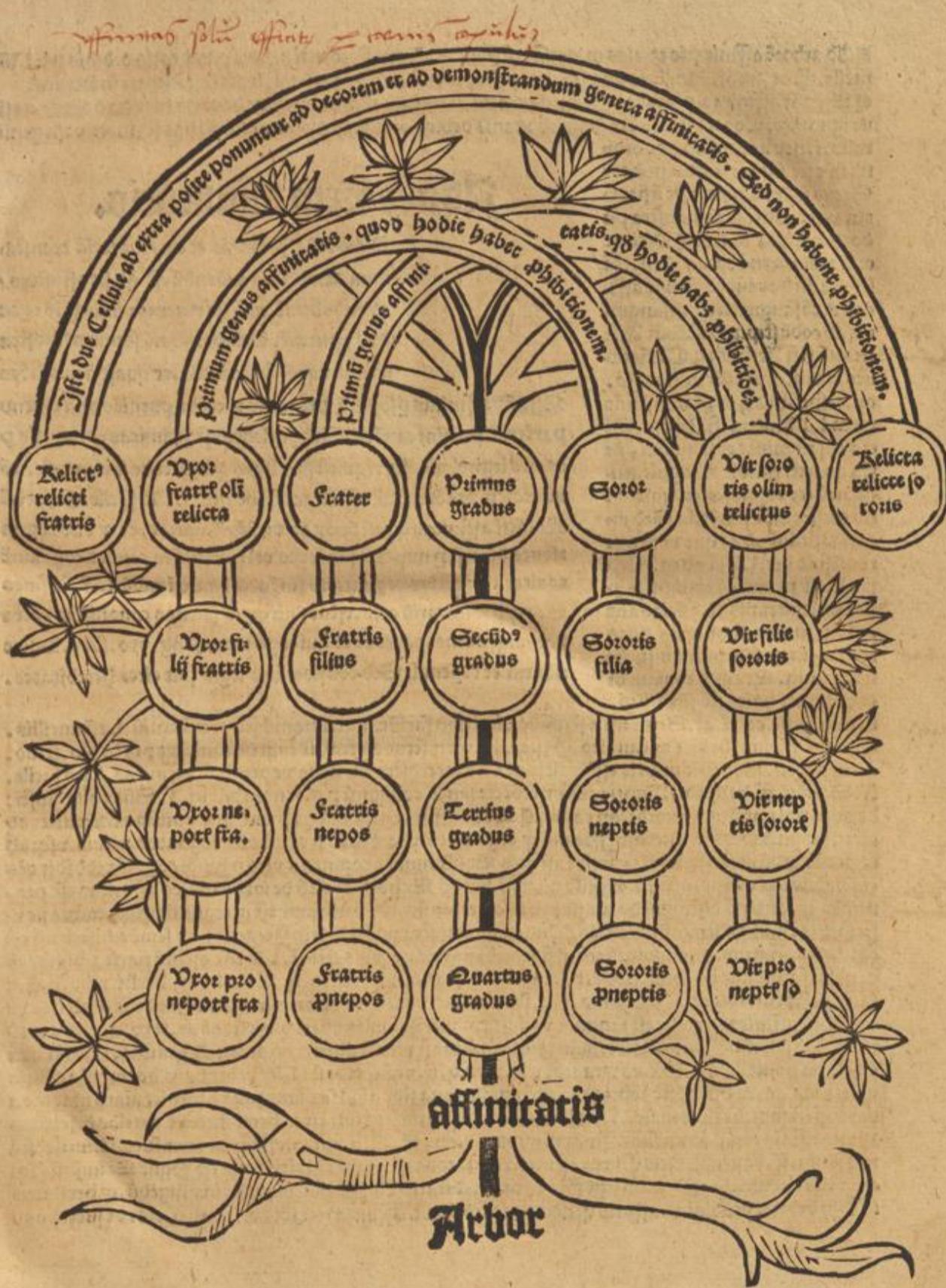
B

vna persona. imo filius est dñs
terum paternarū patre etiā ad:
huc vincente sed deficit adminis:
tratio. l. in suis. ff. de suis et le:
git. here. Administrationē autē
acquirit patre moreuo ut dic. l.
En suis notatur. Hinc est qd vox
filij est vox patris et econtra. ve
in. f. Si vero. Inst. de inutili
stip. Non autē censem vna per
sona quo ad matrimonium cōtra:
hendit. qd vox vel sponsa patre
vox filij esse non potest ratione
affinitatis vel publice honesta:
tis. de qua in arte sequenti. Et t
nicitatis / de qua deus sit benedictus.

en a nos vbi featres videntur ponī pro stipite contrariū tenet Her
nardus q̄ bene colligitur ex glosa quā posuit super eo. titu. c. vlti.
et Bai. et Jo. de deo hyspanus Et hoc verissimū est quod probat
verba regule tradite sup:a eo. c. vlti. cum dicit descendantū ab eo.
dem. sed certum est q̄ propatruis p. descendit a stipite. p̄terea
aut dices q̄ inter eos est prohibitio ascendentū aut descendantū
aut collateralū. De p̄limo patet negando quia certū est filii p.
nō descendisse a ppatrui Est ergo prohibitio collateralū sed certū
est q̄ s̄tī distant quinto gradu. quid ergo impedit hos collatera-
les contrahere non video.

Notanda preterea sunt post predicta aliqua nostra magis usitata in arbore consanguinitatis posita per maiori intelligentia arboris, ne virtutes et significata terminorum oino igno: ene Ponit primus sub cellula vacua filius filia quorū significata vnicuique sūnt nota. **N**epon dicit qui ex filio natus est. Sed neptis que ex filio nata est, dicit autem nepos quasi natus post, primum enim filius nascitur, deinde nepos, pro nepos qui ex nepote aliqui⁹ natus est. Et dicit p̄nepos quasi porro natus post. Abnepos qui a p̄nepote nascitur. Idē applica ad p̄neptē et abnepetē. Est enim nepos sūm̄ Isidor⁹ tr. Ethimo, nomine utriusque sextus. Nam ut neptis dicamus, in iure est admīssum, ppter discretionē successionis. **S**upra filii patr̄ mater, significata eorū certa sunt. Alius est patris pater, Alius patris mater, Proanus est avi pater, Proavia avi mater, Abauus est pater proavi, Abavia mater proavi. Ad latus patris in arbore ponitur patruus amita, Patruus est patris frater Amita est soror patris, Amiculus est matris frater, Amita est patris soror, Materterta est matris soror, Patruus magnus, i.e. avi frater, Amita magna, i.e. avi soror, Amiculus magnus, i.e. avi frater, Materterta magna, i.e. soror avi. **C**onsobrinus consobrina id est qui vel que ex sororib⁹ patris generantur, sic capiuntur in arbore. Qui autē ex duob⁹ fratribus p̄generantur, ppter patrules vocantur. Patruus magnus est paulus frater, Amita magna est proavis soror, Proamiculus, i.e. proavie frater, Promaterterta est paulis soror. **A**lia nostra que significantur in genere facilius ex istis apprehendi possunt applicando debite. Et ppter hōim breuem vitam superiora nostra raro apud nos frequentantur. Si alicui placuerit hec nostra varia et multoplura videre reperiet ea copiose in I. Jurisconsultus, quasi p̄ totū, ff. de gradis. Sed hec tanq̄ generalia sufficiunt.

Et in de arbore Consanguinitatis.

25

deficiētibus agnatis et cognatis fiscus succedit pfectū tñ vro: fisco et maritū sile. l. i. C. unde vix et vro: i.
Si autē q̄s teneret opt. bal. in. S. affinitatē insti. de nup. q̄ in eis p̄iunges esset affinitas Ille posset tenere
re q̄ in aliq̄ casis hereditas devolveret ad affinē. i. ab uxore ad maritū et cōquerēto S; glōse cōliter et doc.
tenet p̄tractū in dic. l. affinitatē vix q̄ p̄iunges inter se nō sunt affines neq̄ p̄sanguinei s̄cōsanguinitatē
affinitatē p̄incipiis. factū. l. l.
l. lō facile. in. S. Affines. ff. dē
gra. ubi glo. arguit. Si nuptie
de iure civili sunt cā affinitatis.
ergo nō sunt affines vit et vro:
sed sunt cā ceterorū affinitum Et
hoc cōliter teneat Q; etiā tutela
deferaat ad affines videtur velle
vix. i. sum. de affi. S. i. ubi dicit
q̄ duplex est affinitas. Aliq̄ est
ciuilis naturali et legitima Et si
la nō cōtrahit nisi mediatis in
stis nuptiis Allia est naturali et le
gitima nō ciuilis et ista cōtrahit
p̄ contum fornicatiū. In ter. ibi
Scias autē Q; affinitas est ppe
tūs impedimentū tē. Dicū enim q̄
ppetūs impedimentū in p̄posito q̄
durat ad vitā homis Affinitas
enī p̄tracta ip̄edit m̄rimoniū cō
trahētū et dicimū posse cōtractū
ut p̄bāt i. e. M̄glicet xxx. q. lii.
ubi dicit q̄ cōliter est abstinentia et
cōsanguineis vix sicut p̄sanguineis p̄ virū et ecōtra p̄ mulierē q̄ ad p̄sanguineos ipsiū vix q̄ vit
et vro: nō debet ad imparia iudicari ut in c. Sane. xxiiij. q. ii. et c. si. de dona. Hoc enī scias q̄ affinitas
sequēs m̄rimoniū p̄tractū p̄lōris m̄rimoniū nō dicimū ut si alīs cognoscet p̄sanguineā vix s̄c
dicimū ex hoc m̄rimoniū post p̄tractū cū ei⁹ fratre. Liceat talis affinitas sic supuenies exactionē debiti in
terdictū. ut i. c. discretionē et i. c. tue et i. c. Jordane iiii. gl. vi. de eo q̄ cognoscit p̄sang. vro. sue. Sed ibi
et interdū insurgit affinitas cū publica honestate. tē. Ut totādū hic est p̄ intelligētia lecture et terminiū
in ea Q; iusticia publica honestatē est ip̄edimentū q̄d oritur et sp̄osalib⁹ cōtractū p̄ vba de futurō Vl̄ eximia
m̄rimoniū p̄tracto p̄ vba de p̄nti copula nō secuta carnali Solvit istis sp̄osalib⁹ vel etiā m̄rimoniū sic
cōtracto p̄ mortē naturalē vel als tē. Qui sic p̄tractit sp̄osalia vel m̄rimoniū cū p̄sanguineā p̄oris sp̄ose
vel vro: usq̄ ad q̄rē gradū p̄sanguinitatē cōtrahere sp̄osalia noua vel noui m̄rimoniū nō p̄t ppter
impedimentū publice honestatē ve i. c. Juuenis et i. c. Ad audiētū de sp̄osa. Et si p̄tractū fuerit dicimū
ut i. dictū iurib⁹ nota. Causā etiā hoc ip̄edimentū publice honestatē et p̄sonis alias p̄trahere sp̄osalia
p̄ficit ut ista S; in ter. ibi hoc dico q̄ si mortua est vro: tua tē. Occurrat q̄stio. an i. dispēsatiōe sic
fiēda mētio speciōce de affinitate et publica honestate. Istā materiā eraminiāt gl. et doc. i. c. l. lō debet
de p̄sang. et affi. dic ut ibi sufficiat hec q̄hic Jo. an. dicit in lectura/volēs videat ad maturitatem videat
ab. et alex. de neu. i. dic. c. l. lō debet. Vbi breuit̄ sic p̄cludit si publica hōestas cōphēdit necessariō sub
affinitate tūc sart est de affinitate mētione fecisse et sic p̄cedit gl. i. dic. c. l. lō debet. Si vō nō cōphēdit
publica hōestas er narratiōe fecit corā sūmo p̄tēfice reputa ip̄etrātū dispēsatiōe ut liceat mihi ducere
ticiā muliere nō obstat q̄ sit mihi affinis in tertio gradu nō valeat dispēsatio si vlt̄a affinitatē erat ibi
publica hōestas. et q̄ de ea nō sicut corā mētio tacite vel exp̄sse at. c. Ex tuaz de autk et v̄su pal. In q̄ aut
differunt affinitas et publica hōestas Et dōm s̄m doc. i. dic. c. Juuenis de sp̄osa. q̄ affinitas causat de
iure canōco ex coitu s̄ue copula carnali p̄fecte summato S; publica hōestas causat et sp̄osalib⁹ v̄l de fir
turo vel etiā de p̄nti sine copula p̄tract. Etiā si sacerdos vel monach⁹ sp̄osalia p̄traheret pub. ho. indu
ceret ut in c. i. in p̄m. de sp̄osa. li. vi. Sed ibi genitū affinitatē cognoscit p̄ hāc regula tē. Jo. an. hōe

affinitas
publica honestas

in lectura remittit ab glo. Bern. in c. Vtō debet, de cōsang. et affī. quē istā materiā exēplatiōne bene dei-
clarat et nostrā regulā hic in lectura positiā vīcī psona addita psona p carnī copulā mutat genus sed
nō gradū hoc mō ego et frater mens sumus cōsanguinei in p̄imō gradū cōsanguinitatis frater meus
ducit vīxō. Illa vīxō est psona addita psona sc̄z fratri meo p carnī copulā Ita vīxō fratri mei quo
ad me mutat genus attinentie q̄ alio genere attinentie attinet
mīhi q̄ frater mens q̄ ille frater
est mīhi consanguineus. Sed illa
sc̄z vīxō eius est mīhi effecta affi-
nitatis Sed non mutat gradū. q̄
sicut frater meus est mīhi consan-
guineus in p̄imō gradu consan-
guinitatis Sicut vīxō est mīhi
facta affinis in p̄imō gradu af-
finitatis p̄ costum fratri. Si ex
ego velis habere p̄imū gen⁹ affi-
nitatis adde p carnī copulam
alicui vīto de tua cōsanguinita-
te aliquā mulierē p carnī copu-
lam Et eadē psona est affinis
oībus cōsanguineis vīri sui i p̄i-
mo genere affinitatis. Sili mō
do dīc de muliere consanguineā
tua. Adde ei vīrū p carnī copu-
lam hoc casū vīrū est effect⁹ affi-
nis oībus cōsanguineis mulierē
vīsq; ad quartū gradū cōsanguini-
tatis. Et hoc p̄imū genus af-
finitatis hodie habet phibitionē.
Vnde mortuo vīro isti⁹ mu-
lieris et sic fratre meo illa mulier
nō pōt aliquē habere in maritiū
de cōsanguinitate vīri sui sc̄z fra-
teris mei in seū quartū gradu con-
sanguinitatis. Ex his inserit. q̄
oīes cōsanguinei fratrl̄ mei sunt
facti vīxō eius affines p carna-
lē copula. Et ecōtra oīes psona
cōsanguinei vīxōis ei⁹ sunt ei facti af-
fines p carnalē copulā que inter
eos interuenit sive in matrimo-
nio sive extra fiat. Sed psona
cōsanguinei utriusq; sc̄z fratri mei et mulierē cognite inter se nō sunt affines. Ideoq; regulariter nō phibēnē co-
trahere matrimonii inter se. Si nūc vis habere sc̄dm gen⁹ affinitatē adde psonā p carnī copulā p̄i-
mo genere. hoc mō vīxō fratrē mei est mīhi affinis i p̄imō genere affinitatis mortuo fratre meo illa tele-
cta frēs mei dicit alīū maritiū ille attinet mīhi sc̄dm genere affinitatis et i p̄imō gradu. Et hoc sim gen⁹
hodie nō phibēt q̄ illa mortua sc̄ds marie⁹ pōt aliquē ducere i vīxō de psona cōsanguineis poris vīri si vis
habere tertū gen⁹ affinitatē adde psonā p carnī copulā sc̄dm genere mō priori psona mō iterē ha-
bebis tertū gen⁹ de q̄ late p glo. et doc. i dic. c. Vtō debet. Sz qua re d̄ primū gen⁹ affinitatē sc̄dm
gen⁹ vel tertū gen⁹ et sic deinceps t̄c. Dōm q̄ d̄ primū gen⁹ affinitatē q̄ primū emanat de psona cōsanguinei
fratrl̄. Et dicit sc̄dm genus quia secūdō loco emanat. Tertū genus q̄ tertio loco emanat. Ita notab̄

Uer dicit glo. quā doceo. approbat in dict. c. Vnde debet. de consang. et affi. ¶ Sed ibi nūc solumenius arborem rē. Et in medio arboris sunt quatuor cellule. Et in superiori pte ponitur primus gradus. in se cunda secundus usq; ad quartū locū ubi ponitur quartus gradus. Et circa hoc Jo. an. format certas questiones ut pte in lectura. Et isti gradū in medio arbore signa tino exprimit attinētiā qd̄ habent respectū tam ad fratrem qd̄ ad sorōrem quo ad cōsanguinitatē. Et etiam ad eorū cōinges respectu sūt quo ad affinitatē. Igitur nō exprimitur affinitas vel cōsanguinitas circa illos gradū quia ubi duo requiruntur ad aliquid effectū. nō sufficit alterū exprimere. ut in c. Olim cum ibi nota. de rescrip. Sed isti gradū respicitur verūq; scz consanguinitatem et affinitatē. Ideo spe cōrōne p̄ hīm gradus signatos in medio arboris nulla attinenzia exprimitur. sed ponuntur nomina gradū absolute et hoc per predicta.

In tertia vro: fratri filius. In quarta fratis nepos. In quinta fratis pncipus. Ad dorsum huius alia linea cōtinēt alias quatuor cellulas. In quartū prima scribit vro: fratri olim relicta. In scđa vero filii fratris. In tertia vero: nepotis fratri. in quinta vero: pncopoti fratri rē. Alatere sint alie quatuor cellule. quā p̄ prima sorōrem. scđa sorōrem filia. tercia sorōrem neptis. quā sorōrem pncptis. Ad dorsum hanc sunt alie quatuor. quā prima vir sorōrem olim relicta. scđa vir filie sorōrem tercia vir neptis sorōrem. quarta vir pncptis sorōrem. Ponuntur etiā dñe alie cellulæ vna a dextero latere cōtinēt relicta relicta fratris a sinistro relicta relicti sorōris. que sim oēs ponuntur ad decorē et ad demonstrandū genera affinitatis qd̄ hodie prohibitionē nō habet. Ab hinc habes duas lineas reflexas quartū oīl vna in cellula fratris et terminat in cellula viri sorōris in qua scribit p̄imum genus affinitatis. Tē alia linea reflexa qd̄ oīl in cellula sorōris et finit in cellula vro: fratri in qua id est scribit. Circa hoc quare in cellula vro: fratri ponit oīl relicta. qd̄ nō ponit in alijs cellulis inferioribus eiusdem linee. et dico hoc factū fuisse ppter cellulam que ponit ad dorsum illius. quasi diceret. frater habuit vro: mortuo fratre vro: ab eo relicta contraxit cū alio viro. illa demū mortua. sīc relicta relicta fratris vult contrahere cū sorōre. Nunquid potest. Olim nō poterat. qd̄ erat sibi in scđo genere et in primo gradu. hodie vero potest. Idem sit repetitū quo ad cellulam viri sorōris. Ad cognoscendū nei vro: mee sunt mīhi affines i prīmo genere affinitatis. Et i diversis gradib; sim diversitatē gradū cō

Paro, et plures affinitates modis q̄ i[n] diversis regimur. Vix remaneat nisi sanguinis gradus 2 vix
sanguinis. Vix remaneat q̄ his affinitates fuit gradus 2 singul q̄d nō t[em]p[or]is sanguinis gradus 2 vix
fuit gradus 2 singul q̄d nō t[em]p[or]is sanguinis gradus 2 vix remaneat nisi sanguinis gradus 2 vix

sanguinitatis et cetera dēs consanguinitati mei sunt ei affines in primo genere sed in diversis gradibus. Sed cōsanguinei mei nō sunt affines consanguineis vrois mee. nec cōsanguinei vrois mee sunt meis cōsanguineis affines. Hinc est q̄ pater et filius cōtrahere possunt eū matre et filia. Et duo cognati ut duo fratres cū diuibus sororibus. hec p[ro]bantur in c. 1. et c. qd sup his de consang. et affi. et in. f. mariti b[ea]sti. de nup.

ergo gradus affinitatis et genus tā ex forma arboris q̄ ex p[ro]l[us]o dicit. Tolle hāc solā magistralē regulā p[ro] carna[re] copulā viri et mulieris. inter cōsanguineos mulierē et virū. et cōsanguineos viri et mulierē cōtrahit affinitas primi generis et eiusdem gradus cuius est p[ro]sanguinitas q̄re dicit p[ro] carnalē copulā in regula viri et mulierē. et nō viri et vrois. collige ex his que prius dixi i p[ro] incipio Inter p[ro]sanguineos mulieris et virū et cōsanguineos viri et mulierē. ideo dixi q[ui] in eis virū et mulierē nō cōtrahit affinitas proprie sed ipsi sunt affinitatis causa cōtrahēde. Itē inter cōsanguineos viri et mulierē nulla est affinitas. Vnde duo fratres cōtrahit cū duab[us] sororib[us] pater et filii cū matre et filia. Sed est affinitas inter cōsanguineos mulierē et spm virū. et cōsanguineos viri et spm mulierē supra de cōsang. et affi. c. qd sup his p[ro]imi generis quare dicerim etiā ex superiorib[us] patuit et eiusdem gradus. cuius est cōsanguinitas. Vide hec in arbore Nam frater et soror sunt in p[ro]imo gradu cōsanguinitatis maritus sororis est fratri in p[ro]imo gradu affinitatis et sic etiā vox fratri sorori. et sic filia sororis est filio fratri et ipsi fratri in secundo gradu consanguinitatis. maritus eius in scđo gradu affinitatis et cōverso. et sic de reliquis. vnde vir p[ro]neptis sororis attinet fratti et oībus descendētibus qui sunt in arbore quarto gradu affinitatis. et hoc ideo q[ui] totū gradu cōsanguinitatis attinet predictū ipsa p[ro]neptis sororis qui sunt in arbore Ideo dixi q[ui] si p[ro]nepos fratri haberet filium ille excederet linea equalitate. et sic attinet quinto gradu sim regulas traditas in arbore p[ro]sanguinitatis Post hoc notādū q[ui] istud p[ro]cise nō sequit. Ego et tu sumus affines. ergo et filii quē ego p[ro]creo est tibi affinis. Vñā interdū filii mei mutat gen[us] accinētie q[ui] ego sum tibi affinis et ipse p[ro]sanguineus. Interdū nō attinet tibi. interdū mutat gradū. interdū nec mutat gen[us] nec gradū. Exm Si ego et tu affines sumus p[ro] appositionē mei. q[ui] ego cōtraxi cū cōsanguinea tua. si ex dicta cōsanguinea tua filius p[ro]creo ille est tibi p[ro]sanguineus nō affinis. et sic mutat gen[us] accinētie. Sed si ego maritus cōsanguinee tue ex alia muliere filius p[ro]creo ille nec est tibi p[ro]sanguineus nec affinis. Si vero tu p[ro]sanguineus vox mei filius p[ro]crees filii ille nō mutat gen[us] accinētie q[ui] tu pater es mihi affinis et ipse affinis. Sed si tu et vox mea eratis in equali linea vel inequali sed tu eras remotio: puta q[ui] tu eras in tertio. ipsa in secundo et in p[ro]imo. et tunc ipse filius mutat gradū. q[ui] tu pater es mihi in tertio gradu affinitatis et ipse in quarto. Si do tu et vox mea eratis p[ro]sanguinei in linea inequali. si vox erat remotio: ve q[ui] in tertio. tu in scđo. tunc filius eius nec mutat genus nec gradū. q[ui] tu mihi affinis et ipse affinis tu in tertio et ipse tertio gradu. Item nota q[ui] illud etiā nō sequitur. ego et tu sumus

Affines ego nō possum accipere filiā tuā. ergo nec tu meā. q: si habere cōsanguineā tuam in uxore tu bene possis cōtrahere cum filia mea quā habui ex alia muliere / q: affinitas nō cōtrahitur inter cōsanguineos viri et cōsanguineos mulieris / sed inter virū et cōsanguineos mulieris et mulierē. et cōsanguineos viri ut dixi supra. et probat de p̄sanguinitate et affinitate q: sup his S: ego nō possem cōtrahere cū filia tua nisi forsitan illa excederet gradū quartū. ut q: esset in quinto. et est sile sīm q: dixi supra in prima arbore circa finem. ¶ Nunc querit an affinitas inter ascēdentes et descēdentes habeat perpetuā prohibitiōē an extendat tñ vscq ad quartū gradū. Et si tenerem⁹ opinionē Goff. de qua dixi in arbore prima supra circa medīs / dicetemus q: vscq ad quartū gradū tñ. Sed tenendo contraria opiniōē dicemus q: phibitio sit ppetua. Dicit enim ter. q: ita abstinerē debemus a cōsanguineis uxoris sicut a proprijs supra de cōsanguinitate et affinitate c. i. xxxv. q. iiiij. de ppinquis et c. equaliter et c. nulli. Si ergo inter p̄sanguineos ascēdentes et descēdentes phibitio extēdit in infinitū ergo et inter affines. Ad idē insit. de nup. S. affinitatē. Et dicit lex q: tales affines ascēdentes et descēdentes habent loco parentū et libero:ff. ff. de gra. L. 10 facile. S. et retro in si. Modē mō formati posset q̄stio de affinib⁹. q: unius est i primo gradū alter i quinto. sicut in p̄sanguineis dixi supra in prima arbore in si. An aut̄ liceat diversis tēpōrib⁹ in uxores duas cognatas habere sc̄z uxores duorum fratrum. Et an p̄nunti olim in gradū phibitio hodie pmissō simul remaneat possente. de hoc vñde q: nota supra c. de p̄sanguinitate et affinitate c. L. 10 debet. Ultimo querit ad utrāq: arbore: an phibitio cōsanguineorū vel affinitatē cōtūgendorū pcedat ex phibitio diuina vel hūana. Et quare facta fuerit hec phibitio. breuiter scias q: olim ppet necessitatē frater necessatio habuit cū sorore p̄trahere et cōsanguinei cū p̄sanguineis vñ tñc in collateralib⁹ nō erat phibitio hoc fuit a principio generis humani i filiis et nepotib⁹ ade. Hoc etiā fuit post diluvium in nepotib⁹ noe. In leuitico vñ phibitie fuerūt p̄ij. psonē q̄s vide circa nota de testi. spo. c. litteras. et de dino. c. gaudem⁹. Demū ius positivū canonici phibitie p̄sanguineos et affines p̄mūl generis p̄iungit in septiō gradū et ceteriorū q: phibitio postea vscq hodie ad q̄rtū gradū est restricta supra e. t. nō debet. Revocatē etiā qbusdā alijs phibitib⁹ ut p̄tibi Revocatio vñ fuit ex causa que ibi ponit et supra de testi. gaudem⁹. Sed scđs grad⁹ in linea equali est phibitio sīm legē canonica. Exemplū ut in duorum fratrum filiis. de hac tamē materia vide ad saturitatem glo. et doc. fin. c. litteras in vñbo diuina legē de testi. spo.

¶ Sed ibi Alii liceat diversis tēpōrib⁹ vñ habere i uxores eas mulieres q: fuerūt uxores duorum fratrum tñ. Jo. an. hāc questionē mouet et nō solvit Ideo dicendū est q: hoc pōt fieri q: tales mulieres sunt in scđo genere affinitatis et in primo gradū. p q: scias sīm Alex. de neno in die. c. nō debet. q: qñq: affinitas causat ex una copula / qñq: ex dupliciti copula p̄trahit / ut in uxoriib⁹ duo tñ fratrum Ille em̄ uxoris sibi sūt affines in scđo genere ex copula vñcūscq: tñ frater mariti ē uxori eius in primo genere affinitatis / uxori ergo sua sīt hūca primo genti affinitatis inducit se cūdū genus qđ est notandū. Vñ gratia. Ego sum iuxta regulas positas supra uxoris fratris mel in primo gradū affinitatē et in primo genere. Si nunc ego dureto uxori tñc psonā addita psonē p carnalē copulā mutat gen⁹. Jo: uxori mea est uxoris fratris metē scđo genere affinitatē. ad qđ hodie se nō extendit phibitio sepe al. c. nō debet. Et mulieres duo tñ fratrum dicuntē cognate improptie ut i c. qđ aut̄ xxv. q. v. vñ dicit q: uxori fratre fratriissa potius q: cognata vocat. Et uxores duorum fratrum p̄prie ianitrices vocant̄ quasi eadē ianuā intrantes dic. c. qđ aut̄. *Et sic dicitur ad ultimum qđ ad utramq: arborem*
Et ibi demū ius positivū vñ tñc. Vñcūdū est sīm Ab. in c. gaudem⁹ de dino. Et secundū gradus in linea inqualitatem est phibitus de iure diuino. Erat in p̄tuo et in nepre tñ fratre p̄trahere lege diuina ut i gl. dic. c. gaudem⁹. Exemplū ut in duorum fratrum filiis. de hac tamē materia vide ad saturitatem glo. et doc. fin. c. litteras in vñbo diuina legē de testi. spo.

Circa p̄dicta querit. Quid et p̄ quē possit disp̄esari sup̄ cōtraces matrimoniali. Et soluēdo dicamus sub distinctione Aut eī loqmur de matrimonio p̄tracto dirimēdo. Aut loqmur de matrimonio p̄trahēdo i gradu alias phibito In primo casū distingue Aut loqmur de matrimonio p̄tracto p̄ uba de futuro. et sic de sp̄osallib⁹ Et in hoc casū p̄c̄ in indistincte disp̄esari q̄ hoc solo dissensu cōtrahētiū dissoluit in c. Pietera de sponsa. Papa eī in

distinccio hoc casu disp̄sare p̄t
etiam si nō assit p̄sens partit⁹.
Inferior autē ut episcop⁹ nō p̄t
nisi assit p̄sens ambar⁹ partit⁹.
Aut enim loq̄m̄ur de matrimonio
cōtracto p̄ verba de p̄senti. Et
tūc aut de p̄sumato p̄ carnalē co-
pulā et nō poterit cōtra illud di-
spensari etiā per papam q̄: cōuis-
ges facti sunt una caro. Et q̄s
dens piūxit h̄o nō separat Math.
pir. et in c. dīcto de transl. epis.
cū simili. Quanq̄ enim de iure cōt-
mattrimonii copula carnali cōt-

sumatū dissoluitur inter infideles / si alter ad fidem cōversus fuerit et alter eius sequi noluerit quia q̄nus
est verum matrimonii inter infideles / nō est tamē ratum et sumū ut in c. R̄to de diwō. quia pōt dissol-
ui inter infideles. Si aut̄ esset verū et ratū tunc dissolui nō posset. Aut loquuntur de matrimonio nō con-
sumato p̄ carnalem copulā. Et pōt papa dispēsare magna causa cōcurrēte sīm cōm opinionē docce.
In c. sī. de trāsac. Et illud nō pōt dissolui nisi p̄ ingressum religionis ut in c. Ex publico et in c. verū de
cōversio. p̄ iuga. Nam nō dissoluitur per susceptionē sacri ordinis. ut in c. vñco de voto l. vi. Ratio aut̄
quare matrimonii nō cōsumatū carnali copula dissoluitur p̄ ingressum religiōis et cōsumatū non est / q̄z
cōiuges in matrimonio cōsumato p̄ carnali copulā sunt facti vna caro et si tales separari fieret iniuria
nō solit̄ dōo sed etiā homini / q̄ ex diuina lege in uxoris vel mariti corpe / ius quesitū est in re. Sed ius que-
ritū matrimonij in re / papa nō pōt collere ut dicunt et tenet cōiter docto. in c. que ecclesiastū de cōsticu-
vel aliter pōt dici q̄ in matrimonio cōsumato p̄ carnali copulā est vinculū sacramētale / p̄ qd̄ designat
cōformitas que est inter ch̄ristū et ecclesiā. Vel designat vñio que est inter diuinā et humānā naturam
que oīno inseparabilis est. Et id sīc signatū nō pōt separari sic nec significās / ad hoc c. debitū de bīga. In
secundo casu p̄incipali cū loquimur de matrimonio cōtrahēdo in gradu alias phibito / tūc etiā subdi-
stinguendū est. Aut enim loquimur in gradib⁹ lege diuina phibitis ut in primo et in scđo ut in c. litteras
de resti. spol. et in glo. Et ibi papa nō pōt regulatice dispēsare q̄ cōtra ius diutinū nō dispensat ut in
c. p̄posit de ccessi. p̄ben. dicit tamē Jo. an. et cōiter doct. q̄ papa maxima causa cōcurrenti pōt dis-
pensare in scđo gradu linee collateralis equalis q̄ iste gradus nō est p̄prie phibitus lege diuina puta in
filiis duorum fratrum. In scđo aut̄ gradu linee collateralis inequalis dispēsare nō pōt q̄ ille grad⁹ phibit⁹
est lege diuina / q̄ patruus est cū filia fratri / hoc est cū nepte sua in secundo gradu collateralis in linea
inequali. Et tñ prohibet̄ inter eos matrimonii de iure diuino. Et hoc etiā tenet Ab. in dic. c. gandem⁹
de diwō. q̄uis glo. in dic. c. litteras / indistincte velit dicere q̄ papa possit dispēsare in scđo gradu colla-
teraliū. Sed potius dicam⁹ q̄ glo. ista sit restringēda sīm mentē doctor. Sed in ascēdētibus vō ⁊ de-
scēdētibus papa nō pōt dispēsare in infinitū q̄ tales habent̄ loco parentū. I. appellatiōe parentū. ⁊
I. liberor. ff. de verbo. signi. Aut loquimur in gradib⁹ humana lege. i. iure positivo phibitis. Et pōt
papa in istis dispēsare magna causa subsistēte / ut puta in scđo gradu linee equalis. In tertio ⁊ vñctimo
Et in tertio inequali Inferior autē a papa etiā si esset legatus a latere non pōt c. sī. de trāsact. hoc ta-
men verū nisi haberet ad hoc specialem cōmissionē a papa. sīm docto.

c. licet ex quadam / p quod patet q̄ phibitio partim pcedit ex iure di-
vino / et p̄t̄m ex positivo / vñ in scđo gradu equalis linee collatera-
les contrahere possint iure diuino / sed nō positivo Ratio dō phib-
tionis sumit ex. xxv. q. 1. S. 1. et c. 1. Fuit em̄ ppter caritatē ampli-
andā. Tlā si contrahere cū sorore idem esset pater et sacer / mater et
socius / vir et frater r̄c. Sed si aliū habeo patrem. aliū sacerum. nu-
merosius caritas se protendit in qua vnluersti fideles / et presertim
studentes / cōtinuo pseuerent. Per gratiam eius qui est benedictus
in secula seculo: Amen.

¶ In hac lectura determinatio de cognatione spirituali. Postquam in predictis arboribus determinatus est per Jo. an. de cognatione carnali. Et sicut ista carnalis dicitur per nativitatem que consistit in carne. Ita spiritualis per naturam que consistit in spiritu. Nam per sacramentum baptismi dicitur quod renasci. Unde dicitur in evangelio Jo. iii. 5. Vnde quis tenet fuit ex aqua et spiritu sancto non potest introire in regnum dei. Et ista cognatio spiritualis ad impediendum et dirimendum matrimonium iam contractum/occitur ex duobus sacramentis enim scilicet Baptismate et Confirmatione. ut est baptisma. et confirmationem. ut est baptismus. et confirmationem. ut est baptismus. et confirmationem.

Ad arborē cognatiōis spiritualis.

Iuxta lecturā arboris cognatiōis spiritualis. iuxta modū et formā traditionis Egregij doctoris Jo. an. in sua lectura arboris consanguitatis et affinitatis conformiter procedendo. **¶** Primo videtur est quid sit cognatio spiritualis. **¶** Secundo quotuplex sit aut quae eius species seu eius gradus. **¶** Tertio unde et qualiter contrahatur. **¶** Quarto quae sit cuiuslibet speciei effectus. **¶** Deinde arboris sumatur postea ponentur notabilia aliquae et quaedam questiones. Et in fine dabitur brevis regula ad faciliter inveniendum omnem spiritualē cognitionē sine libro et arboris inspectiōe. **¶** Quo ad primum dico quod cognatio spiritualis est attinētia seu primitas pueriens ex sacramentatione vel ad id tentiōe. Sic describit Jo. an. In brevi summa super quarto decretaliū. Similiter et plures alii doctores ita describunt. **¶** Ad secundū dico quod tres sunt ipsi species seu gradus eius. Prima dicitur copaternitas que attendit inter spiritualē patrem pueri et carnalem. **¶** Secunda dicitur paternitas que attendit inter baptisantem et baptisatum. siue inter illi qui suscipit et eum qui suscipitur siue sic masculus vel femina. **¶** Tercia dicitur fraternitas que attendit inter filium tuum spiritualē et filios tuos carnale. Et ad has tres species omnes spirituales propinquitates reducuntur. **¶** Ad tertium dic quod contrahitur cognatio spiritualis in tribus distinctarum sacramentis. cathecismo scilicet baptismate et confirmatione. **¶** Et licet cathecismus per se non sit unus de septem sacramentis. tamen ad propositum sub baptismate pertinet. **¶** Qui enim cathecismus recipit. properat ad baptismum. Sed ratio quare in baptismate et confirmatione et non in alijs sacramentis contrahitur cognatio spiritualis est quod in baptismate quae renascit et confirmatione in fronte illius

lis contrahitur per tantum duo sacramenta scilicet Baptismum et confirmationem quae impedit matrimonium contrahendum et determinat post contractum. **¶** Est enim baptismus ianua et fundamentum omnium sacramentorum. venientes de presbiterio. non bap. **¶** Unde cum cathecismus precedat baptismum sequitur quod non sit sacramentum. **¶** Item ante baptismum non est quod filius ecclesie nec intrare potest gloriam eternam. et certe firmissime. et certe nullum de peccato. dis. iiiij. Impedit ergo cathecismus matrimonium contrahendum non quod esset sacramentum ecclesie. sed quod ex hoc forte scandalum in certis locis generatur si sic tenetur in cathecismo cum tento contraheret matrimonium. Si enim aliqua consuetudo esset quod tales non contraherent illa servaretur. Alias esset presulatus princeps super isto casu quod noui casus et dubitabiles per eum sunt terminandi summa ostia. id dic. S. qualiter al. c. i. et iij. de transla. epis. Que aucte sint sacramenta necessaria et

que voluntatis vnde 1. q. 1. S. Notandum est et hoc glo. in c. venies de transact. que auferat Sunt enim sacramenta necessaria Baptismus, confirmatio, penitentia, ultima unctio, corpus Christi. Et dicunt sacramenta necessaria quia sine istis non salvati non potest si ex contemptu obmitterentur et haberi possent. Sacramenta vero voluntatis sunt illa que obmittere non est peccatum que dignitatis sacramenta dicitur dic. S. Notandum est ut sunt ordo, sacerdotum, et matrimonium, sine his sacramenta possimus salvare. xxx. q. iiiij. S. vlti. ad si. Sed sciendum ibi sim Osti. et duplicitate contrahitur cognatio spiritualis directe scilicet et indirecte recte. Et quod coniuges dicant actiones, non autem passiones. Cuius enim vide per tertium et glo. in 1. Si quis ex uno et c. qui spirituale cum sua glo. xxx. q. iiiij. Sunt enim coniuges effecti una caro ut ibi. Et licet per copulam vel coitum fornicarii de fure canonicus acquiratur affinitas, non tam cognatio spiritualis quod ad hanc requirit coitus virilis etiam licet, sed theologos ut resert Archi. et dic. c. si quis ex uno, quod vult in effectione dicere in dic. c. qui spirituale. Quod coitus carnalis licet, est sufficiens intelligenti quare actiones coniugii conscant. Vnde esset malitia subtilissimorum qui super queritur ratione rationis. Vxor enim mea in filio quem ex alio nato suscepit in nullo mente coitum. si ergo quis cundetur teneret in confirmationem mihi non efficitur copater quod passiones coniugii non comunicantur. Etiam posset hoc fieri quo ad filium baptizatus, hoc modo maritus alicuius viroris per creat filium ex ancilla vel alia muliere levata calere de sacro fonte sit copater huius matris. sed non viroris legittime eius quod passiones non dicantur Ideo dicitur cognatio spiritualis propter factum alienum non extendit. Etiam actiones coniugii in levando consistunt circa corporis, et iacti sunt coniuges una caro passiones vero consistunt circa animam. Sed non possunt coniuges unum esse in anima sicut sunt unus in corpore, ergo actiones comunicantur et non passiones sed Archi. in dico c. qui spirituale. Scias circa predicta quod ad hoc ut quis officiat versus copater oportet quod levet infantem de sacro fonte. Nec est necesse quod compatres seu comatres ipsum puerum tempore baptismatis tangant corpora aliter. Sed sufficit quod paratu accedant sacrum fontem tangendo lintheum in quo puer iacet dum baptizatur sed Archibus. in c. si. xxx. q. iiiij. Et tunc unus debet levare puerum de sacro fonte vel tenere in confirmatione, ut in c. si. i. p. in. de cognatione spiritu. li. vi. Et est hoc rationabile quod sicut est unus pater pueri carnalis tamen sic etiam unus debet esse spiritualis sed Osti.

confirmatur de parte, dis. v. c. 1. et iij. quod non est in aliis sacramentis. Ex predictis itaque patet qualiter spiritualis cognatio contrahitur secundum baptismo aut confirmatione suscipiendo sive levando quod idem est atque tenendo. Sed sciendum sim Osti. et Rati. in summa sua e. ti. S. iij. quod duplex est seu duplicitate contrahitur cognatio spiritualis. Directe et indirecte sive oblique. Directa est ut si ego suscipiam filium tuum aut tu meum. Obligata sive indirecta seu emergens est ut si alter coniugii matrimonio consummato levet puerum de sacro fonte vel teneat ad confirmationem ubi ambo coniuges erunt copatres parentibus infantis. e. ti. martinus Ille autem qui non suscipit indirecte et per obliquum mediante secundum eum iudice qui directe suscipit, contrahit. Quoniam coniuges dicant sibi actiones ut. xxx. q. iiiij. c. 1. et c. Si quis ex uno. Si autem filius alterius coniugis tamen levatus de sacro fonte non propter hoc alter cuius non erat filius, sed copater levatus. Unde dominus. Ambos copatres facit actionem passio nuncquam. Dicuntur autem superius notae matrimonio consummato quoniam si post copaternitate tecum contracta, contraxi cum virore vel post matrimonium contracta cum virore antequam tamen matrimonium consummatum, tecum compaternitate contraxi, talis viror non efficitur comatus tecum. Ratio quod per unionem carnis sequente, non transit ad unionem sponsus precedentem. xxx. q. iiiij. post viroris obitum. Et de hoc in dico c. Martinus. Ad quartum dic quod effectus cuiuslibet speciei cognationis spiritualis contrakte in cathecumino quod baptismum procedit est, quod impedit matrimonium contrahendum sed non dirimit post tractum ut legitur et nota est. tunc contrafacto. Licet ibi et in c. Veniens. Dicatur quod dicitur mat et male, quod si chordie determinatum est eo, tunc c. iij. li. vi. Et hoc est impedimentum perpetuum, durat enim inter quascumque personas in quibus fuerit contractum. Etiam mortua ea persona per quam seu qua mediante fuit contractum. Quare aut secus in cathecumino et secus in baptismate et confirmatione, vide eo. tunc c. iij. et iij. li. vi. per Iohannem. Formatur autem figura sic

in sum. **I.** Quot species eo. ti Si tamē plures levāt puerū de sacro fonte Sicut sit hic Lipsiæ oēs effi-
cītnt patres baptisati velle uati. Sz nō inter se efficiuntur tales levātes cōpatres sīm Inno. in c. Mar-
tinus de cog. sp̄ti. et ita cōter tenent doctores Vñsi obstarer cōsuetudo aliqua que obseruāda esset p̄-
pter evitare scandalū in populo. Et ppter eandē cām vir et uxor nō debet simul levare puerū de sacro
fonte. Debet etiā levās patrin⁹

docere et instruere puerū baptis-
atū in simbolo et oratiōe dñica
que est Pater noster et i alijs q̄
sunt fidei Tr̄e servare iusticiā et
castitatem et h̄mōi ut in c. vos ant
te oia de p̄se. dist. iiiij. Hec maxi-
me vera sunt quādo patētes in-
fantis essent infideles vel essent
negligētes erga puerū in talib⁹
instruēdū Ex quo colligūt doc.
q̄ diffīlliū est esse patē sp̄ti-
tualez in dei baptisati q̄m insam-
tis nati ex xp̄ianis parētib⁹. qđ
est notandum contra patēnos in-
deorū baptisatoꝝ. Et filius sp̄ti-
tualis debet diligere patē sp̄ti-
tualē sicut carnalē ut i c. i. xx.
q. iii. Sed cui poti⁹ est obedien-
dū et subueniendū an sp̄uali vel
carnali. de hoc p̄ glo. i c. pitatiū
e. cau. et q. q̄ dicit sub distincōe
vīcīz in bīficioꝝ t̄pali exhibicio-
ne/carnali est plus subueniēdū
q̄ de illo dictū est honora patē
lxvii. dist. c. nō satis. In exhi-
bitione abſtreverētē plus est dei-
ferendū spirituali. c. i. xx. dist.
II. Scindū etiā est circa p̄dicta
q̄ regulatiter solus sacerdos h̄z
baptisare. Vñ extra necessitatē
etiā dyacon⁹ nō p̄t baptisare.
vt in c. cōstat de conse. dist. iiiij.
Nam si defacto al⁹ sez nō presi-
biter tēpore necessitatis bapti-
ser valer baptismus sive sit lay-
cus mascul⁹ sive feminina/iudeus
pagan⁹ sive hereticus/dū tamē
in forma ecclie baptisat̄ ad hoc
c. Ad limina. xx. q. i. Nec debet
reiterari baptismus si forma sub-

stātialis fuerit obseruata. Hoc est si layc⁹ baptisans in mergēdo puerū direxit hec verba. Baptiso te in
noīe patris et filij et sp̄ūsanci. Sed suppleri debet p̄ sacerdotē que fuerit obmissa. Et sic infans bap-
tisatus p̄ laycū obseruata forma nō debet iterū baptisari. Sed si supuixerit infans debent suppleri p̄ sa-
cerdotē ea que fuerit obmissa/pūta cathecism⁹ salis impositio vñctiōes que sūt in pectore et in fronte
cum orationib⁹ solitis. Nam talia sunt de solēnitate nō de essentia. de hoc p̄ doct. in c. i. de bap. **III.** Si
autē dubi⁹ esset an laycus vel mulier tempore necessitatis pueri quādo instabat periculū vite peulerit

Gloria regis vñsi et clavis diffidit. Iudiciorū opificis p̄ gōn. p̄ q̄dī rōmī p̄ mēlī p̄ p̄tī
Gloria regis vñsi et clavis diffidit. Iudiciorū opificis p̄ gōn. p̄ q̄dī rōmī p̄ mēlī p̄ p̄tī
Gloria regis vñsi et clavis diffidit. Iudiciorū opificis p̄ gōn. p̄ q̄dī rōmī p̄ mēlī p̄ p̄tī
Gloria regis vñsi et clavis diffidit. Iudiciorū opificis p̄ gōn. p̄ q̄dī rōmī p̄ mēlī p̄ p̄tī

debite verba substantialia ad baptismum requisita vel non. hoc casu debet iterari baptismus sub his verbis. Si baptisatus es non te baptiso. Si autem non baptisatus es Baptiso te in nomine patris et filii et spiritus sancti de quo in c. q. de baptis. et ibi per doct. Ex his proutque ad essentiam baptismi non requiruntur de necessitate levans specialis. sufficit quod baptisans sit levans. Et hoc certe sit ratio necessitatis quando timet de periculo natu infantis. Scias etiam quod triplex est baptismus. sanguinis. flaminis. et sanguinis. de quo per glo. in c. q. de presb. non bapti. Et Ab. ibi dicit. quod baptismus flaminis. id est spiritus sancti inuisibilitatem baptisat cor interius ut in c. debitum in si. Et ille predicit adultis tamen qui in charitate et fide christiana decesserunt non autem per debitum pueris cum ipsis non sentiant christianam fidem nec charitatem. Baptismus autem sanguinis est quando quis occiditur per fidem christiana. Et ista fides per debitum eam adultis quam per pauperrimis ex quo non contemnerunt baptismum fluminis. Exempli in sanctis Innocentibus. Latro enim in cruce non fuit baptisatus baptismus sanguinis quod non per fidem christiana sed per suo merito fuit crucifixus. Sed fuit baptisatus baptismus flaminis propter fidem quam habuit in christo ut in c. si. de penitentia. dist. q. Sed baptismus fluminis est quo quotidie velutur quando puer aqua baptizatur. Et ille predicit tam adultis quam pueris. ut in c. Maiores in responsione de baptismo. Ex hoc inferitur ad questionem. Et ponitur quod aliquis baptisetur in flumine. Nunquid tota aqua fluminis sit sacramentum. Et Ab. super Rubei. de baptismo. refertur Inno. tene
ce quod non. sed solus illa que tetigit baptismum. Et idem dicit quod sit tenere de aqua quod est in fontibus ecclesie ut illa sola sit sacramentum que tetigit corpus baptisati. Unde si in fonte ecclesie non fuit aliquis baptisatus tunc non est ibi sacramentum baptismi. Cum ibi non sit aliqua alia in qua possit sacramentum habere suum significatum. Unde sacramentum est sacre rei signum. I. q. I. c. multe. Et per hoc sa. alia opinio quam ponit glo. in c. detrahe. I. q. I. quod dicere quod aqua intingens corpus baptisati immediate incipit esse sacramentum postea desinat esse sacramentum. Et sicut videtur ista opinio probabilis sim Ab. i. dic. al. lo. Ex hoc inferitur quod bibens taliter aquam non biberet sacramentum. Vide per hoc et aliis. bo. ter. i. c. i. sabbati de ps. dis. iii. Possit formari satis dubitatio. an quoniam misericordia regat sacramentum eucaristie et illud summetur. an desinat esse sacramentum. per hoc vide glo. i. ca. quoniam non custodierit de ps. dis. q. An autem angelus possit quem baptisare. Et respondet Egidius de romani theorum. de hostia secreta theorum. xxiij. quod deinde coetus angelus hoc facere non posset. potestate enim baptisandi non tradidit deus angelis sed hoibus. Si ergo bonus angelus quem baptisaret faceret hoc de speciali mandato dei. Et quantum esset de divina dispensatione. fatendum esset baptisatum a beato angelo suscipere fructum baptismi. Sicut enim boni angelis in gratia conformati et peccare non possunt recte. Scias etiam quod pater carnis non debet proprios pueros de sacro fonte

Sicut etiam peccare non possunt ut. **S**cias etia q[uod] pater carnalis non debet proprie[tes] pueros de sacro s[an]cto.

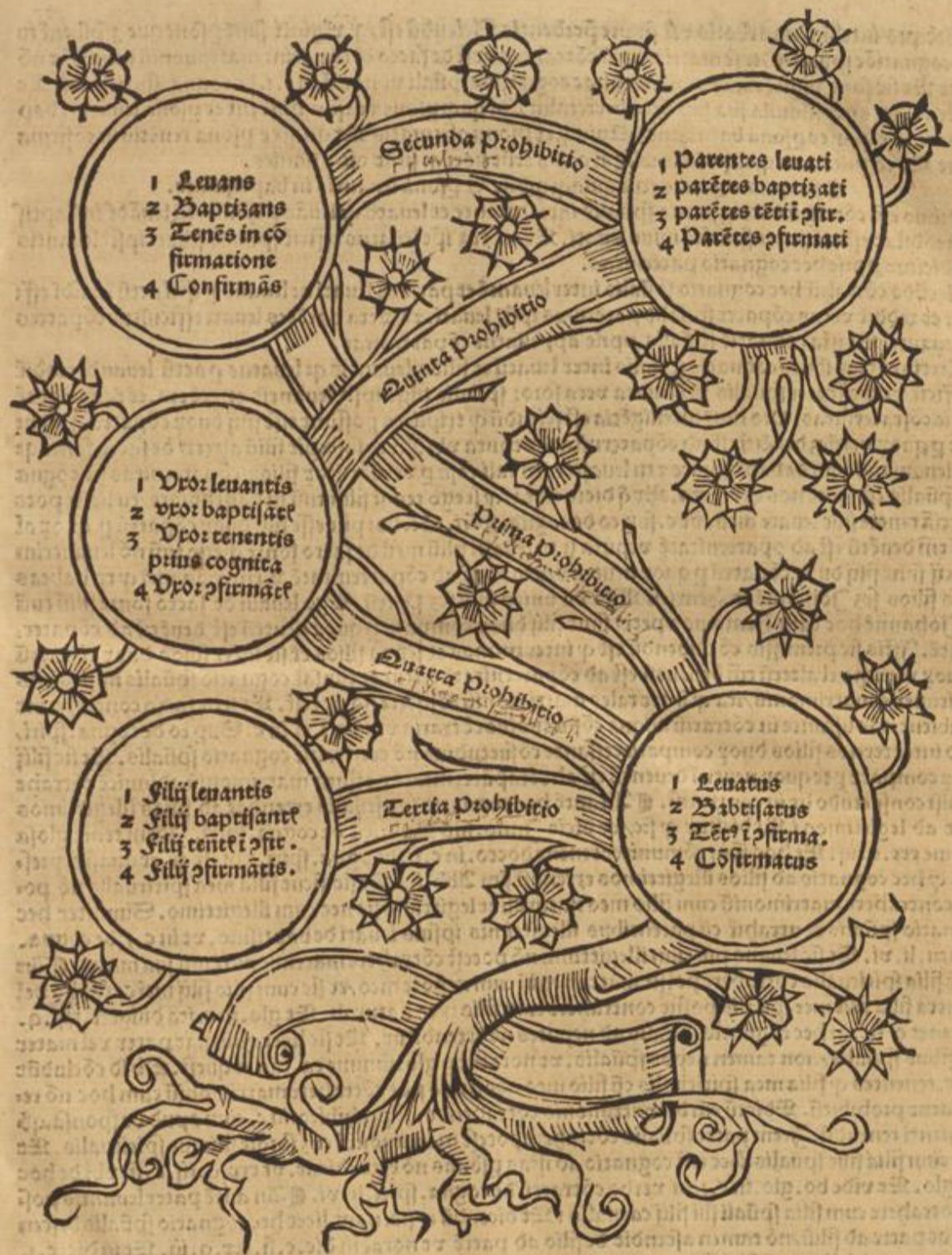
te lenare aut baptisare vel in confirmatione tenere nisi tpe necessitatibus instante / q: alius debet esse pater
spiritualis et alius carnalis ut caritas se latius extendat. ut in c. cum agitur xxxv. q. i. ¶ An autem pater
in necessitate possit filium confirmare in fronte sicut eum potest baptisare? Et dicendum quod non / q: hoc solum ad
episcopum pertinet c. de his de psal. dist. v. ¶ An autem spiritualia per verba de futuro tractata dissolvantur per copias
ternitatem supuenientem? Et dominus quod sic non autem de presenti, et sic matrimonii et sequentem copaternitatem si
ue cognationem spiritualem non dissoluunt. c. iij. et c. ex littera de eo qui cog. pro sang. uxoris sue. ¶ An autem mo-
nachi possint baptisare? Et dominus quod non prohibetur a baptisando / si a levando puerum de sacro fonte. ut in c.
oecos quos. xx. q. i. p glo. Monachus autem factus cardinalis vel factus episcopus vel etiam abbas maior potest levare
puerum de sacro fonte / ut nota est in c. i. xvij. q. i. ¶ Scias ex tertio quod hec cognatio spiritualis vno modo voca-
tur copaternitas. Et hoc est per respectum parentum ipsorum levati et respectum levatis seu baptisantibus. Et sic sunt
similares patres ipsorum levati uno carnalis alter spiritualis. Sed respectu levati seu baptisati et respectu levatis
seu baptisantibus et eius uxoris prius cognite. Ita cognatio spiritualis dicitur copaternitas quod levatis levando
efficit pater spiritualis eius. Sed respectu baptisati seu levati et respectu filiorum baptisantibus seu levatis dicitur
cofraternitas / de quo per glo. summe xxx. q. iij. Et per doc. super rubro de cognatione spiritu. ¶ Scias etiam quod
hec cognatio spiritualis non trahit ad nepotes et ultiores pro sanguineos. Filia enim spiritualis mea potest contrahere
cum filio filii mei et sic nepote meo licet non cum filio meo ar. c. i. xx. q. iij. Et sufficit ea sola ratio secundum Innocen-
tium quod prohibit non invenitur matrimonium inter tales. Nemo enim spiritualis sicut pater vel filius spiritualis
appellatur Ita dicit glo. in ca. Ita diligere. xx. q. iij. Hec enim cognatio descendit de patre in filio. ita
nota est in c. i. de cognatione spiritu. lib. vi. ¶ Ita scias quod frater filia spiritualis levata de sacro fonte per alium
fratrem suum potest ducere in uxorem.

¶ Sequitur nunc aliqua pulchra dubia. Et primus est non parvum. Quid si maritus postquam uxore suam car-
naliter cognovit levavit aliquem puerum de sacro fonte Ita quod ipsa uxor est effecta spiritualis mater levata pueri
et deinde mortis mariti istius uxor. Et uxor tunc relicta a primo marito dicit aliud maritum ex quod gene-
rat filium. An ista filia in debita etate constituta possit contrahere matrimonium cum isto pueri pueru levato per
primus maritum qui uxor tunc sue coicavit suam actionem levandi et. Alexander de novo. in c. Martinus eo. ci.
format hoc dubium. Et dicit dominus in c. i. f. i. e. ii. li. vi. tenere quod non / q: negari non potest quoniam illa mulier de-
catur mater spiritualis ipsius levati per suum priorem maritum / q: tunc levando coicavit ei actionem suam. Et plus dicit
dominus in c. i. de Bu. fuisse super cali dubio plurimum in questione pendente in episcopatu bononiensi. Et quod non
per viam consilij deliberatus dicebat Quod dubium faciebat quod non possit contrahere quod ille erat unus de filiis per
quem erat deuenientia ad copaternitatem et maritus coicat suam actionem uxori ergo et. Sed eni postea Butrio. co-
trarius determinauit. Quia hec prohibitio est exhortativa et solum reperitur expressa prohibitio in coniuge le-
vantis in quantum contrahere vellet cum patre levati vel cum ipso levato. Iste enim casus non reperitur expressus
per scribentes neque per summistas. Et fuit ratio secundum quod ista copaternitas contracta non fuit dire-
cta sed indirecta et media / q: mediante marito fuit contracta. Et miratur Alexander de novo. in dic. c. Martinus.
quod dominus non fuerit recordatus quod Butrio expresse istam opinionem tenuit quod isti de quo supra in du-
bio simul possunt contrahere. Et hanc dicit esse verior et communem opinionem. Nam ruerando personas
que prohibent contrahere matrimonium propter cognationem spiritualem / tunc illa cognatio spiritualis
comunicat uxori levantis / q: ipsa efficitur mater spiritualis levata vel baptisata. Et copaternitas parenti-
bus baptisata seu levata. Nec docto. dicit quod ista copaternitas extenditur ad filias uxoris levatis et ma-
xime quia doctores soli numerant virginem personas. Et dicitur quod ultra numeratas non excedit hec cognatio
spiritualis. Sed si ista cognatio spiritualis extenderetur ad filias uxoris essent. xxij. persone. quod tamen
doctores non dicunt. Unde conclusio dicendum est secundum Alexan. de novo. in dic. c. Martinus. quod compater-
nitas contracta per coniugem communicat alteri coniugi / si non eis filius natus ex alio matrimonio proceden-
ti vel sequenti. Nam copaternitas non extenditur ad istos filios vel filias / q: licet mater sit una caro cum
levante / non tamen eius filius ex altero marito natus. Et quod dictum est de marito levante. Idem dicendum est
de uxore levante. Nam ista cognatio coicatur marito si non eis filius ex alia coniuge natus. Et hoc proba-
tur in c. i. eo. ci. li. vi. hanc materiam late examinat Alexan. in dic. c. Martinus.

¶ Est aliud dubium et pulchrum. An compaternitas possit contrahi per procuratorem Bar. in l. Gallus. f. for-
stean. ff. de libe. et postus. tenet quod non. quoniam ad illam contrahendam requiritur presentia persone que debet contra-
here et factus coherens persone explicandum est per ipsam personam. Igitur non potest per procuratorem explicar-

C iij

infa. l. post mortem. f. si. ff. de adop. Nā debet cōpater tenere puerū ppijs manib⁹ sup fonte et ipm
levare de fonte et p ipo respōdere c. de his et c. oēs xxx. q. i. Et hoc idē tenet Jo. an. in mercuria in re
pōt q̄s dē te. iu. li. vi. Et plus ibi dicit q̄ ille erit ver⁹ cōpater q̄ tenet et levat de baptismo. Licet pcurat⁹
torio noīe alteri⁹ hoc faciat q̄ sepe extra id qd agit tacite insurgit obligatio. l. Si qui. f. Si liber. ff.
comoda. et sic p̄stituēs pcurato: ē s̄m eos nō efficiē vere cōpater. Idē tenet Archi. in c. oēs. xxx. q. i. fa
cit c. ad limia xxx. q. i. Vbi iura hoc casu reqtū actū psonalē Sed Ang. in dic. f. forsitan dicit q̄ licet
cōpaternitas nō cōtrahā p pcuratore tū p nūctū sic q̄ ille qui facit p nūctū dicit qdāmō vere p seip
sum facere. l. qui ait. f. i. ff. de p̄stitu. p. Et notat glo. q̄ etiā ponit differētia inter nūctū et pcurato
re. C. Si q̄s alte. velsi. Et hec opinio q̄ hz q̄ p pcuratore nō p̄trahit cōpaternitas de subtilitate iurk
videā esse verior s̄m An. de are. i. f. Itē nō solū Insti. de nup. Sz Cardi. Ab. et Alex. de novo. in c. Ve
niēs de cognā. spi. et Dmīens in c. i. e. ti. li. vi. tenet pcurat⁹ q̄ p pcuratore pōt cōtrahi cōpaternitas
q̄ hoc nō reperit exp̄sse phibit⁹ ergo cōcessum. Et ita de facto seruat⁹ et est cōis obseruātia. Sz ad iur
a in cōtratū all. respōdet. q̄ ista iura p̄ponderat actū co: p̄s respectu illi⁹ qui p seipm levat de sacro
fonte. Nō em sufficeret q̄ esset p̄sens et cōsentiret levatiō nisi p seipm adiuvet. Et qn̄ pcurator ma
num apponit puerō baptisato hoc ipo cōstituēs manū dicit apposuisse pōt em in actib⁹ spūalibus in
tervenire pcurator ut in c. si. de pcur. li. vi. An tū factū cōsulēdū esset s̄m opinionē Jo. an. et Bar.
Sed post. opinio aliorū est merito sustinēda et hodie in practica obseruat⁹.
¶ An ciuitas: cōitas vel aliqua vniuersitas possit cōtrahere cōpaternitatē p suū sindicū et si sic ut vi
demus nōnunq̄ fieri in p:actica q̄ sindic⁹ levat puer de sacro fonte. An p hoc tota vniuersitas efficiat
cōmater. Et vlt̄ri⁹ an oēs viri et mulieres efficiant⁹ cōpatres et cōmatres frede. de senis cōsi. c. xv. re
net q̄ nō q̄ vniuersitas nō est capax talis q̄litat spūalis et sic cognatiōis spūalis ar. c. Romana. f. si.
et c. si sn̄ia v̄sus si. de sen. excōi. li. vi. ¶ Itē vniuersitas ut vniuersitas est nō est capax baptisim⁹ ergo
etiā nō est capax hm̄i cognatiōis spūalis ut i c. in baptismate de pse. dist. iiiij. Et ista opinione sequit
Car. hic dīscens in c. i. de agna. spi. li. vi. Sz Ab. hic tenet cōtratū dīces. q̄ p̄stituētes sindicū efficiūt
ut hoc casu oēs cōpatres fa. p hoc c. Si sn̄ia. f. si. de sen. excōi. li. vi. Et c. graue de seni. excōi. vbs
excōdicant⁹ singuli statuētes cōtra libertatē ecclesiasticā licet statuāt noīe vniuersitat⁹. Sed Alex. de ne
uo. hic tenet opinione Frede. nec obstat iura all. s̄m eū p Ab. q̄ loquuntur in delicto. Vñ ne delictū ma
neat impunitū sit interpretatio ne sn̄ia careat effectu. l. q̄. f. Exercitiū. ff. de his que noīa. infā. Item
q̄ singuli de vniuersitate sunt incerti⁹ cū illis nō pōt cōtrahi hec cognatiō spūalis. Itē si sindicus ciuit
atis levaret aliquē de sacro fonte noīe ciuitatis cōitatis vel vniuersitat⁹ et oriretur cōpaternitas non
possit levatus cōtrahere matrimonii cū aliqua de ciuitate qd̄ esset nimis restringere facultatē contra
hendi matrimonii. Vñ sicut in cōtrahenda cognatiō carnali requiri⁹ certitudo illo⁹ cū quibus cōtra
hitur. vt i c. Et litter⁹. q̄. in glo. q̄. de sponsa. Ita etiā requiri⁹ certitudo illo⁹ cū quibus cōtrahit⁹ prin
cipaliter hec cognatiō spūalis. Et q̄ in practica est q̄ sepe ciuitates p̄stituēt ad h̄ic actū levandi pue
rum de sacro fonte sindicū quare difficile esset a talis practica forte in cōsulendo recedere. Et has preſtas
duas questioēs sup: a motas putat Ab. in dic. c. Veniēs esse quotidianas et disputabiles.
¶ An aut̄ si adul⁹ velit baptisari vel crismati debeat ab alio levari seu teneri Jo. an. et do. in dic. c. i. e.
ti. li. vi. dicit⁹ q̄ sic Ne videā p̄ se stare Si tū p̄ se staret debet nō p alii⁹ s̄ p seipm respōdere ex q̄ est adul
eus imo si cōpleuisset septimū annū deberet p̄ se respōdere ut in c. p̄nuli de pse. dist. iiiij. et ibi glo.
¶ An aut̄ quis dīscens tib⁹ duas cōmatres in vrois possit habere. Et sic an ego post mortē vrois
mee possum p̄trahere cū sua p̄matre et sic cū ea muliere cui⁹ filiū vro: mea levante de sacro fonte. Istam
questioē mouet lectura nostra s̄nō clare solvit Dm̄ q̄ si illa cōmaternitas p̄tracta inter vro: meam
et sua cōmatrē p̄cessit copulā carnalē cū ista vro: mea habitā. Et sic si p̄maternitas suis p̄tracta anq̄
vro: mea carnaliter cognoui et tūc potero cū ea cōtrahere ut in c. post vrois. xx. q. iiiij. Si aut̄ copu
la carnalis p̄cessit illā cōmaternitatē et sic si vro: mea carnaliter cognoui anteq̄ ista cōmaternitas
esser p̄tracta et tūc aut̄ vro: mea levavit filiū isti⁹ mulieris et tūc nō possum cū ea cōtrahere q̄ mediā
te vro: mea inter me et ipam p̄tracta est hec cognatiō spūalis q̄ ut sepe dīctū est Cōinges cōicūt suas
actides spūales. Aut illa mulier levavit filiū vrois mee ex alio vro: genitū. Et tūc possum cū ea cōtra
here quia p̄iūx cōiungi passionē spiritualē nō cōicat de quo plenius p glo. summe. xxx. q. iiiij. Et ibi⁹
Arch. Et tantū de dubijs magis quottidianis.

Redde singulas p̄sonas singulis, priūmā in una cellula alteri priūme in alia cellula. Secundā secunde
 Tertiā tertie. Quartā quarte et sic deinceps. Iurta signaturā et ordinē p̄sonarū in cellulis descriptarū
 Et sic quinque quatuor faciunt viginti p̄sonas, ut patet ad sensum. C iii

¶ Sed pro intelligentia arboris vel figure precedentis Sciendū est / q viginti sunt psonae que prohibentur
hae cognatiōē spūali inter se matrimonii contrahere / et si de facto contraherint matrimonii dicimēt et nō
tenet Et sic sunt viginti casus prohibiti ex hac cognatiōē spūali ut nota in c. i. de cogn. spī. li. vi. Et
enferat Jo. an. i sūmula sua sup q̄to decretalium Vla qnq̄ psonae et casus prohibentur ex psona levantis i bap-
tismate Et quicq; ex psona baptisantib; Quinq; ex psona p̄fūmatiis Et qnq; ex psona tenētis in confirmatione
Et cognitio quinque ex p̄dictis reliqui casus erunt noti q; sunt oīno similes.

¶ Et primo prohibentur quinq; psonae ex psona levantis in baptismate.

¶ Primo em̄ contrahit hec cognatio spūalis inter levantem et levatus q; levans p̄ istū actū levandi in baptismate
reddit et efficiēt pater spūalis ipsius levati. Et ecōtra ipē levatus efficiēt spūalis filius ipsi levantis.
Et dicitur p̄ p̄rie hec cognatio paternitas.

¶ Secundū contrahit hec cognatio spūalis inter levantem et parētes levati q; levans p̄ istū actū levandi effi-
citur et reddit verus cōpater spūalis parētibus ipsi levati, et ecōtra parētes levati efficiuntur cōpatres
spūlanti. Et ista cognatio spūalis p̄ p̄rie appellatur cōpaternitas.

¶ Tertio contrahit hec cognatio spūalis inter levatus et filios levantis q; levatus p̄ actū levandi reddit et efficiēt

verus frater spūalis vel levata vera soror spūalis filiis ipsi levantis et ecōtra, et talis vocat

p̄ p̄rie cōfraternitas. Pro hui intelligētia est sciendū q; triplices possunt esse filii duorum cōpatrum. Primi

sunt p̄ quorū vtrūq; deuentū est ad cōpaternitatē reputata ubi qlibet suscepit filium alterius de sacro fonte qz

ego leuavi tuū filium de baptismate et tu leuasti meū tali casu p̄ vtrūq; istorum filiorum cōpaternitas sine p̄gna-

tio spūalis est inter nos cōtracta. Ex q̄ dico nota, q; si ego tenui filium tuū in baptismate, tu liceat potest

ris etiā tenere sine leuare meū, vt c. sup eo de cogn. spī. Secundi p̄t̄ esse filium duorum cōpatrum p̄ quorū al-

terius tñ deuentū est ad cōpaternitatē reputata si tu leuasti filium meū de sacro fonte, si ego tuū nō leuaverim

Terciū sunt filii duorum cōpatrum p̄ quorū neutrū deuentū est ad cōpaternitatē. Exim̄ ponam q; tu habeas

duos filios sc̄z Johanne et Henricū. Ego do vnicū filium sc̄z Petru. Ego leuavi de sacro fonte filium tuū

sc̄z Johanne hoc casu Henricus et petrū sunt filii duorum cōpatrum p̄ quorū neutrū est deuentū ad cōpaterni-

tatē. Iste sic premissis cōcludendū est q; inter primos et secundos filios et sic inter filios duorum cōpatrum

p̄ quorū vtrūq; vel alterius tñ deuentū est ad cōpaternitatē oītū et causat cognatio spūalis impediens

et dirimens matrimonii ita q; inter tales matrimonii cōsistere nō potest. Et si de facto contraherint

separabitur nō obstante in cōtrariū aliqua cōsuetudine cōtraria vt in c. i. et in c. Sup eo de cogn. spī.

Sed inter tertios filios duorum cōpatrum cessante cōsuetudine nō contrahit cognatio spūalis. Et sic filius

duorum cōpatrum per quorū neutrū deuentū est ad cōpaternitatē possunt matrimonii adiunīcē cōtrahere / nisi consuetudo sit in contrariū.

¶ An autē hec cognatio spiritualis extendat ad filios illegittimos sicut ad legittimos? Et dicitur q; sic / vt dicit Inno. sup Rubricā de cogn. spī. Idem tenet glosa

summe xxx. q. iii. Et hoc ipm cōmuniciter tenent docto. in c. si. de p̄gna. spī. vbi est ar. et quasi expre-

sum q; hec cognatio ad filios illegittimos extendit sicut Abb. ibi Et sic sicut filia mea spiritualis nō po-

test contrahere matrimonii cum filio meo naturali et legittimo sic nec cum illegittimo. Similiter hec

cognatio spūalis contrahit cū parentibus illegittimis ipsius levati de baptismate, vt in c. i. de cogn.

spī. li. vi. Et sic levans puerum illegittimū nō potest contrahere matrimonii cum sua matre. An

autē filia spiritualis contrahere possit matrimonii cum nepote meo / et sic cum filio filii mei carnalis vel

econtra filia filie mei spūalis possit contrahere cum filio meo naturali. Et glo. in c. ita diligere. xxx. q.

iii. tenet q; sic. q; hec cognatio spūalis ad nepotes nō extendit. Et sic licet quis fiat pater vel mater

vel filius spūalis / non tamen nepos spūalis, vt notatur p̄ glo. summe ea. can. et quest. Ob id cōcludit

doct. tenentes q; filia mea spiritualis cū filio meo adoptivo p̄t̄ cōtrahere matrimonii cum hoc nō re-

petiatur prohibiti. Edicētū em̄ de matrimonio contrahendo est prohibito: c. cum apud de sponsa. qd̄

est menti tenendū. Item pater spūalis contrahere potest matrimonii cū sorore filie sue spiritualis. Et

etiam cum filia filie spūalis Hec em̄ cognatio ad istas psonas nō extendit. vt xxx. q. iii. c. si. vbi de hoc

bo. glo. Et vide bo. glo. in c. i. in verbo cōtractū de cogn. spī. li. vi. An autē pater levantis pos-

sit contrahere cum filia spūali sui filii carnalis? Et dicendū q; sic. nam licet hec cognatio spūalis descen-

dat de patre ad filium / non tamen ascendit de filio ad patrem vt nota in dic. c. si. xxx. q. iii. Et in dic. c. i.

de cogn. spī. li. vi. Item frater patris spūalis potest ducere in uxorem filiam spiritualē sui fratris

de quo p̄ glo. in dic. c. ita diligere. xxx. q. iii.

¶ Quartū contrahit hec cognatio spūalis inter levatum et uxori levantis prius carnaliter cognitam

q; uxori levantis p̄ actū levandi sui mariti efficiēt cōmater spūalis ipsius filii levati / et ipē levatus filius

spiritualis uxoris levantis prius cognite, ita q̄ inter eos matrimonii nō potest cōsistere. Cui⁹ causa prius habita est in lectura circa arboře. Ad hoc em̄ ut cōtrahat cognatio spiritualis inter levati et uxore levantis requiri ut ipsa uxor sit ante susceptionē carnaliter a levante cognita. Nec est curandū an post susceptionē ampli⁹ cognoscā vel nō. An aut̄ illud qđ hic dicit de uxore prius carnaliter cognita extēdat se ad cōcubinā levatis? Et dōm est breuiter q̄ nō vt dicunt do. An. et Ab. in c. Martin⁹ de cognit⁹ spiritu. p̄ hoc vide glo. in c. Si q̄ ex uno xix. q. iiiij. que recitat duas opinioēs, tene aut̄ op̄i. antho. et Ab. Affinitas aut̄ cōtrahit ita bñ p̄ coitū fornicatiū sicut uxoriū vt in arbore p̄cedenti, c̄i assinitas sic vinculū carnale. Illa aut̄ cognatio spiritualis dicitur spirituale vinculum.

¶ Quinto cōtrahit hec cognatio spiritualis inter parētes levati et uxore levatis prius cognitā. q: uxori levatis p̄ actū levādi sui viri effici cōmater spiritualis parentibus ipsi⁹ levati et ecōuerso. Ita q̄ inter eos cōtrahit cognatio spiritualis impediēs matrimonii cōtrahendī et dirimēs post contractū. Et sic cōiuges cōdant sibi actiones et nō passiones. Et quare hoc, patet supra circa lecturā arboris.

¶ Sexto p̄trahit hec cognatio spiritualis accipiendo alias quinq̄ personas phibitas ex p̄te baptisante inter baptisantē et baptisatū; q: baptisans p̄ actū baptisandi effici pater spiritualis ipsi⁹ baptisantē et ecōuerso baptisat⁹ effici filius spiritualis ipsi⁹ baptisantis. Ita q̄ inter eos cōtrahit hec cognatio impediēs matrimonii cōtrahi et dirimēs post cōtractū. Et licet sacerdos vel monachus baptisat ex debito offici⁹ sui vt in c. cōstat de cōse. dist. iij. Libilomin⁹ effici pater spiritualis ipsi⁹ baptisati, vt in c. om̄es quos. xix. q. i. et nota in c. si. de cognit⁹ spiritu. Ut monach⁹ presbiter baptisare p̄t ex officio sui p̄biteratus p̄vi. q. i. c. doctos. Nec obstat ea. puenit. i. xvij. q. iiij. Obi dicit nō pmittas monachos tuos sibi facere cōmatres q: hoc intelligi⁹ levādo. Ut monachi baptisando p̄nt bene sibi facere cōmatres s̄ nō levādo puer de sacro fonte. Cut⁹ rationē vide in dic. c. puenit. p̄ glo. et Archi. ibi Uliſi forte esset monach⁹ effectus ep̄s q: tūc potest vt in c. i. xvij. q. i. Nec hoc est extēdēdū ad monachos platos inferiores ab epo/nisi cōsuetudo aliud introduxisset s̄m doct. Qualiter aut̄ monach⁹ debeat vivere effectus ep̄s. p̄ hoc vide c. iij. et iij. vi. q. i. Et ibi bo. glo. q̄tā dicit q̄ monach⁹ effectus ep̄s quo ad comedionē carniū nō eximis a regula monachali. Vide etiā tex. in c. Uona actione. vi. q. viij. Et ibi glo. dicit nota biliter q̄ monach⁹ factus ep̄s nō debet abiçere habitū s̄ retento eo desup ferat habitū cōueniētē illis inter quos cōuersat qđ est notandū. Et pmissa etiā p̄cedūt in laxo baptisante in necessitate dūmodo en̄ alias sit capax. in talis baptisando tpe necessitatē effici pater spiritualis ipsi⁹ levati. Nec est differe tia inter masculū et feminā q̄ ad istā cognationē spiritualē. vt i. c. Veniēs de cognit⁹ spiritu. et c. si. e. ti. li. vi.

¶ Septimo cōtrahitur hec cognatio spiritualis inter baptisantē et parentē baptisati, quia baptisans efficitur compater spiritualis parentibus baptisat⁹ et ecōuerso.

¶ Octavo oritur hec cognatio spiritualis inter baptisatū et filios baptisantis; q: baptisatus p̄ istū actuū baptisandi efficitur frater sive soror spiritualis filii ipsius baptisantis et ecōuerso.

¶ Nonno cōtrahitur hec cognatio spiritualis inter baptisatū et uxore baptisantis prius cognitam, quia baptisatus efficitur filius spiritualis uxoris ipsius baptisantis prius cognite, et econtra uxore baptisantis prius cognita efficitur mater spiritualis ipsius baptisati. Quare autem dicitur de uxore prius cognita dicendum eodem modo vt supra.

¶ Decimo oritur hec cognatio spiritualis inter parentes baptisatet uxore baptisantis prius cognitā, q̄ isti ex hac cognationē inter se efficiuntur compatres et cōmatres spirituales.

¶ Undecimo cōtrahitur hec cognatio spiritualis, accipiendo alias quinq̄ personas phibitas ex hac cognationē ex p̄te tenentis in confirmatione. Et oritur inter tenentē et tentum in confirmatione, quia tenēs in confirmatione p̄ ipsum actuū tenendi efficitur pater spiritualis ipsius tenti. Et ecōuerso tentus efficitur filius spiritualis ipsius tenentis. Ita q̄ inter eos oritur impedimentū cōtrahendi matrimonii, et si fuit post contractū dissolvetur.

¶ Duodecimo oritur hec cognatio spiritualis inter tenentē in confirmationē et parentē ipsius tenti, sic q̄ illi inter se efficiantur compatres et cōmatres spirituales.

¶ Tredecimo oritur hec cognatio inter tentum et filios tenentis.

¶ Decimoquarto oritur hec cognatio inter tentū et uxorem tenentis in confirmatione prius cognitam q̄ tentus p̄ istū actuū tenendi reddit filius sive filia spiritualis uxoris prius cognite ipsi⁹ viri tenentis in confirmatione. Et ipsa uxor prius cognita ipsius tenti fit mater spiritualis.

¶ Decimoquinto oritur hec cognatio inter parētes tenti et uxore tenentis in confirmatione prius cognitam q̄ isti inter se efficiuntur compatres et cōmatres spirituales.

¶ Decimosexto contrahitur hec cognatio spiritualis sumendo alias quinq[ue] personas ultimas ex parte confirmatis et oicitur inter confirmantem et confirmatum q[uod] confirmatis sine in fronte crismatis est effectus pater spiritualis ipsius crismati et eccl[esi]a confirmatus est effectus filius spiritualis ipsius confirmantis. ¶ Circa q[uod] sciendu[m] est q[uod] liceat confirmans facit hoc ex debito officij episcopal[is] ut in c. de his et in c. manus de secreta. dist. v. ¶ nihilominus efficit pater spiritualis ipsius confirmatus. Nam et quo est confirmatus est pater illius in spiritu sine ergo velit siue nolit pater est. Sicut in simili dicimus in patre carnali ubi considerat factum et non voluntas seu positionis sua. pro hoc causa. Deus quos. xxx. q. i. Debet etiam puer confirmari a suo proprio episcopo. Et sic patet q[uod] episcop[us] non debet crismari seu confirmare nisi pueros sue dioecesis. ut notat Inno. in c. i. de religio domi. Et tenet Specu. in ti. de legato. I. Vnde de episcoporum virtutis Ita non crismatur.

¶ Decimo septimo oicitur hec cognatio spiritualis inter confirmantem et parentes confirmati efficaciter ad impedimentum matrimonii contrahi et dirimendu[m] post contractum.

¶ Decimo octavo oicitur cognatio spiritualis inter confirmatus et filios confirmantis. Similiter efficaciter ad impediendum matrimonii contrahi recte.

¶ Decimonono oicitur hec cognatio spiritualis inter confirmatus et uxore confirmatis prius cognitam recte.

¶ Vicesimo oicitur hec cognatio spiritualis inter parentes confirmati et uxore confirmantis prius cognitam Ita q[uod] inter eos similiter oicitur et causa impedimentum impediens matrimonii contrahi et dirimendu[m] post contractum. Et sic habemus. xx. casus in quibus et ex eorum quolibet oicitur et contrahitur cognatio spiritualis impediens matrimonii contrahendum et dissolvens post contractum.

¶ He personae in hac figura procedenti non prohibentur contrahere matrimonium quia inter eas non est cognatio spiritualis. Vnde consuetudo loci faceret aliquas ex eius inables ad contrahendum Jure autem ad contrahendum matrimonium ut dictum est minime prohibentur. ¶ Scias ex promissis oib[us]. q[uod] o[ste]ns[us] christiani bapti-

Sed inter se sunt fratres spirituales q: habent unum et eundem patrem spiritualē sc̄i spiritus sancti quē acquisierūt in ista secunda naturitate baptismatis. Et sic in hac cognatiōe spirituali ocurrunt duplex copaternitas. Una exterius in qua baptisans vel levās est pater. Alia interiorius in qua sp̄issancus est pater. Nam aqua et verba parum p̄dissent, imo nihil nisi sp̄issancus baptisaret interiorius et aquā istā consecraret de p̄sec. dist. iiiij. Et ideo oēs baptisati dicuntur filii dei q: habent unum deum et unam fidem et unum baptismum. Debet ergo ut hoīes et maxime qui sunt eiusdem religiōis et fidei sint etiam eiusdem voluntatis. Et ut fratres ad invicem vinculo charitatis sint asūcti et vivant Cle. vna. S. fi. de excessi. p̄ela. in qua maxime charitate oēs fideles perseverare debent p̄ gratiā eīus/ qui sup̄ omnia est benedictus.

Ad arborem cognitiois legalis.

Item lecturā arboris cognatiōis legalis (de cuius
materia cū sit mere legalis in corpore canonū modicū
tractat) ad simpliciū aliquale instrunctionē. vesti-
gia egregij doctoris Jo. an. in lectura psang. et affi-
nitatis posseten̄ insequēdo. ¶ Primo liget queritur
quid sit cognatio legalis. Secō q̄t eius species immediate. Tertio q̄
sint eius grad⁹. Quarto q̄liter p̄trahat Quinto q̄s sit eius effect⁹.
Sexto de arboris formatiōe adiūgēdo certa notabilia cū aliquib⁹
questiōibus. ¶ Ad primū dic q̄ cognatio legalis est quedā p̄ optimas
ex adoptiōe pueniēs sīm Bai. Goff. Hosti. in eoz summis eo-
ti. Adoptio aut̄ est extrancee p̄sonae in filii vel nepotē sīne deinceps
legittima assumptio/qua sc̄z p̄ adoptionē qui filius non est p̄ filio
habet. Et sic idē est cognatio legalis et adoptio. ¶ Ad secōm dic q̄
duo sint species eius. Una que stat in suo nōī et dicit̄ adoptio Alia
que in aliud trāsit nomē et dicit̄ arrogatio. Et differt ille species
sic. Vnam adoptat̄ ille qui in potestate est sui patris/et ideo nō trā-
sit in potestate adoptantis. Arrogat̄ aut̄ ille qui sui iuris est. f. qui
nō habet patrē. Vel si habet patrē est tñ ab illo emancipatus. Et
trāsit i potestate arrogatis. ff. de adop. l. ij. et l. si pater. vñ v̄sus
Arrogō q̄ suus est et h̄z me⁹ esse necesse Patr⁹ adopto suū nec patr⁹
desinat esse. ¶ Ad tertii dic q̄ tres sunt gradus adoptionis sīne le-

Chec materia huius lecture est
legalis Et habet de ea in ff. C.
et insti. Ex lectura huius totius
arboris legalis Nota qd lex clavis
quādoqz inducit impedimentum
tū abile ad impedīēdi et dirimē
dū matrimonii. S3 Ab. sup ris
bro de cog. lega. putat hoc pce-
dere non ex dispōne iuris civilis.
s3 ex speciali approbatide ecclie.
Vñ iusciuile phibet matrimonii
inter pupillā t tutorē. Et inter
senatorē t subditā seu rectorē p-
uincie. Et tū de iure canonico te-
net inter istos matrimonii qd ius
canonicū speciudoce istas l. nos
approbauit Ad hoc vide bo. gl.
c. i. p. x. q. iii. Et p. Oſti. i. c. p. e.
et si. de ſecū. nup. Et regularit
iſti ut i plurimū adoptat q libe-
ros. i. filios nō hñt et ſic i ſolatiū
eoz adoptio admissa eft Roma
ni em̄ antiqui peditores legum et
alij ſolliciti fuerunt ne qd ſine her-
rede decederet ne defunct⁹ affice-
re inuria ſic curarunt ut qd filios
nō poterat habere naturales ſal-
te filiū legalē haberet verūtū eft
qd etiā iſti pnt adoptare qd filios
hñt. l. Si iſi qui filiū. ff. de ado-
ptio. Et adoptio pene imitat
natūrā Hoc eft ſicut paternatū

ralis precedit filium in annis sic adoptivus pater filii adoptivus in annis precedere debet Nam modo sum esset quod senior esset filius quam pater debet itaque qui per arrogationem vel adoptionem filium sibi facit plena pubertate, t. decēdō annis precedere ut in. S. Minores natu Insti. de adoptione. Ex his veterius notandum est quod quis regulatiter, p. iiii, anni in masculo et vij, in feminā faciat pubertatem ut insti. de cura, in p. in. non tamē plenā ut patitur quod illa conuenit alicui in p. viii, anno. Sed ibi ad secundū adoptionē in genere dividitur In adoptionē specialiter dicta et in arrogationē Et est similis divisionis quod dividitur cognatio in cognitionē specialiter dictam et in agnationē Simile ponit Aristotiles scđ o phisicorū dīvidens casum ī casum pp. se dicēt et in fortunā. Et sic separavero nōmē generē pōt sumi p. sua spē ut hīc Et tā arrogati quam adoptati appellantur frēs adoptivi si glo. in c. Unico de cognā. lega. Vñ dicit ibi glo. q̄ impedit m̄rimoniū inter fratres naturales et legittimos et frēs adoptivos q̄dū durat adoptio Qui

atque atrogatur et qui adoptant specie de loquendo de adoptio habes hic in lectura sufficiet. Et multas differencias adoptiois et arrogatiois. vide p. doc. in c. uno de cognatione. lega. Sed ibi Ad quartum quater contrahit cum certa solenitate et forma qua non servata coruit actus ex toto. forma enim dat esse rei et cum in esse conservat ut in c. tue de sponsa. et c. q. propter de elec. et l. Julian. s. Si quis rem. ff. Ad exhibendum vobis dicitur Mutata forma intermit substancia rei. Et debet adoptio fieri contra iudice competenti et ipso autorisante. l. i. C. de emancipa. libero. Et sicut sine auctoritate iudicis contrahitur non potest ut dicitur est Ita nec potest dissolvi ut in c. ois res de reg. iur. ¶ S3 ibi ad quintum. quis sit effectus adoptiois et arrogatiois. Et vult lectura quod pater adoptivus non potest contrahere cum filia adoptiva vel nepte adoptiva etiam dissoluta adoptio. Et sic ista reverentia quam statim adoptio servabatur ea dissoluta adhuc durabit. l. adoptiu. ff. de riu. nup. Reserat tñ Osti. quosdam dicere. quod isto casu si matrimonium esset contractum quod non se perarebat sim Alex. de novo. i. dic. ca. unico eo. titu. Et optat idem Osti. quod hec prohibito quod ad cognitionem legale prohibetur. Sicut prohibito de publica honestate.

Sed hic queritur primo. An filius adoptivus poterit contrahere cum filia illegitima patris adoptivus? Et lectura tenet quod sic; et sic filius. Bastardus potest ducere filiam adoptivam patris sui naturalis in uxorem. Idem tenet glo. i. dic. c. unico eo. tit. S3 Car. et Ab. in dic. c. vni co tenet prarris. quod sicut filius illegittimus non potest contrahere cum sorore carnali et legitima vel cum alia sanguinea de latere patris per c. p. tuas de pba. Ita nec cum sorore adoptiva. Sed Alex. de novo. in dic. c. unico tenet cum lectura nostra forte ideo quod edictum de matrimonio est prohibitorum. c. cum apud de sposa. Et de hoc ple ne p. dictum Alex. de novo. i. lo. al.

Est etiam notanda una differencia inter cognationem spualem et legalem. quod tam vir quam mulier potest contrahere cognationem spualem c. Venies de cognatione. spualem. Sed mulier non potest contrahere cognationem legalem quod mulier adoptare non potest. s. feminine insti. de adoptio. Item in quibus casibus convenient mares et feminine. Et in quibus conditione mulierum est melior et deterior. vide glo. in l. In multis. ff. de statu ho. et Specu. in ti. de procura. s. i. v. Regulatiter. et v. econtra.

galis cognationis que subspecies dici possunt. Primus gradus sine prima species est superior et inferior vices ascendentibus et descendebus que attendunt inter patrem adoptantem et filium vel filiam. nepotem vel neptinem adoptatum vel adoptatum. Secundus gradus sine secunda species est collateralis ex latere venientibus que attendunt inter filium sine filia mea naturalem et filium vel filiam adoptivum vel adoptivam. Tertius gradus est etiam quodammodo descendebus et attendunt inter me et uxori filij mei adoptivis. Similiter inter filium meum adoptivum et uxorem meam. et hec subspecies est quasi legalis affinitas. Ad quartum vobis delicitur quod ter contrahatur legalis cognatio. Dic quod arrogatio auctoritate principis est et non inferioris ut pater. ff. de adoptio. l. i. et insti. eo. ti. in primis. Ut quod arrogat interrogat. An velit eum quem adoptatur est iustus filius esse. et is qui adoptatus interrogatur. An id fieri patiat. Et fieri debet hec arrogatio cum cognitio cause et principe auctoritatē dante dic. l. i. et nota eius insti. eo. ti. in primis. Adoptivo vero potest species contrahit cum illo quod sui iuris non est. et sub imperio magistratus sine cuiuslibet ordinarij indicie vel defensoris civitatis aut etiam non ordinarij iurisdictione tamen habentis iure salem funderet ut nota. insti. e. ti. in primis. Sic per te arrogatio quam adoptio cum certis solenitatibus contrahitur non ergo locum haberet si quis in domo convocaret vicinis puellam recipere in filiam adoptivam. Ad Quintum quis sit eius effectus? Dicitur quod in primo gradu sine in prima subspecie omni tpe et indistincte impedit matrimonium quoniam pater adoptator non potest contrahere cum filia adoptiva vel nepte ut per xxx. q. iiii. ca. Ita diligere. S3 in secundo gradu sine in secunda subspecie impedit matrimonium quodcumque in eiusdem patre praetereat vero soluta eos contrahere non impedit ut e. ti. c. unico et xxx. q. iiii. Ita diligere et c. Post susceptum. In tertio vero gradu sine subspecie que quodcumque galis affinitas est iterum omni tpe et indistincte impedit matrimonium quodcumque pater adoptator nunquam potest contrahere cum illa que fuit uxori filii sui

ff. de statu ho. et Specu. in ti. de procura. S.t. vti. Regulatiter. et vti. econtra.

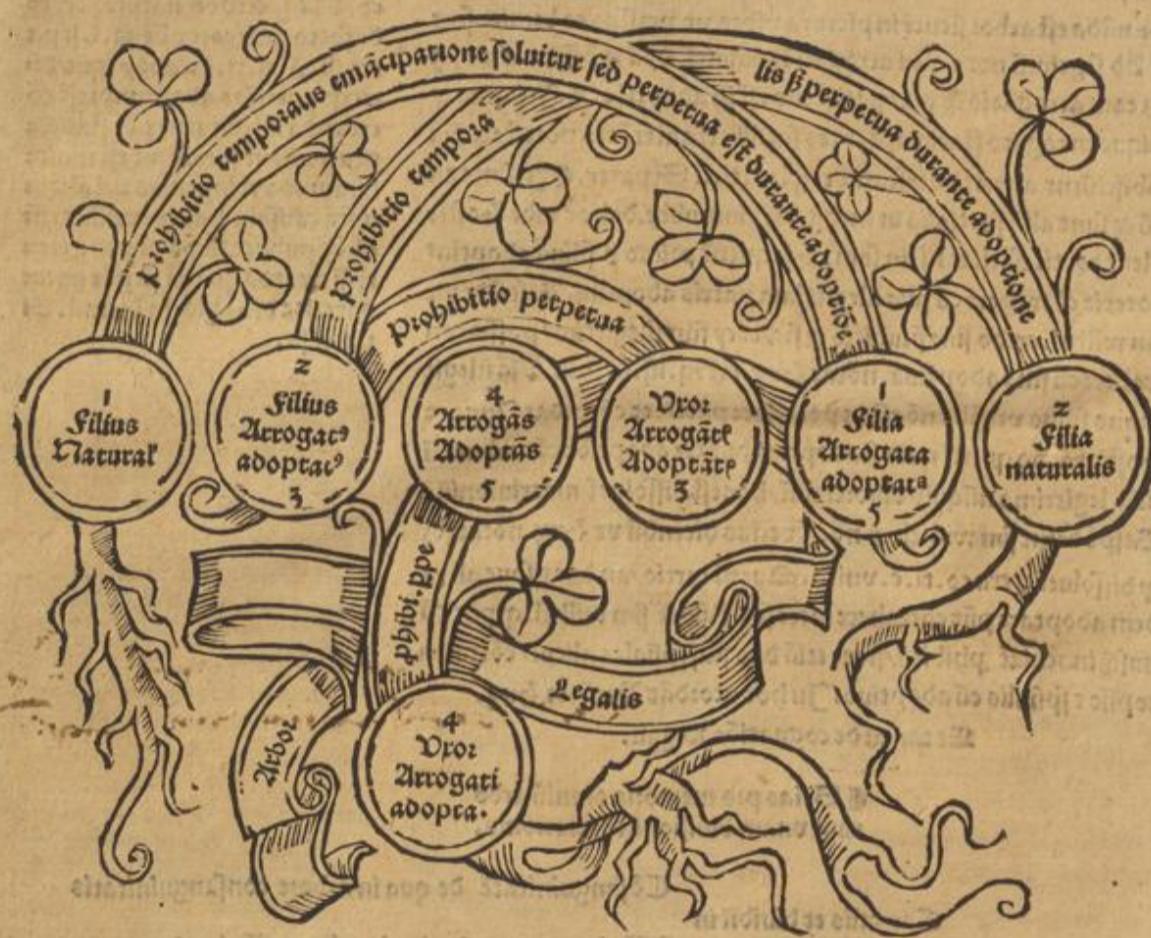
¶ Sed pro intelligēta totius cognatiōis legalis querit, qui possunt adoptare? Et dicendū sīm doce.
 in dic. c. vnicō. q̄ quilibet dūmodo possit generare. Et q̄ excedat illum quē vult adoptare in p̄ viij. annis. S. Minorē natu Insti. de adoptio. Ex quo inferit q̄ castrat⁹ nō p̄t adoptare q̄ naturaliter nō est aptus ad generandū. Sed spādo bene p̄t adoptare q̄ p̄ius naturaliter erat aptus ad generandū
 adoptiuſ etiā post emancipationē vt. ff. de rītu nup. l. Vñā adopti-
 vus et insti. de nup. S. i. ij. et. iiij. Similiter fili⁹ adoptiuſ post mor-
 tem patris adoptiuſ nō p̄t cōtrahere cū illa que fuit uxoris patris
 adoptiuſ. vt in dic. l. nā adoptiuſ. ¶ Ad sextū q̄ planū est dic q̄
 formāda est arbor: sicuti in pictura vides vt p̄cessus eo brevior: fiat
 ¶ Ad septimū nota q̄ in arrogatiōe requiriū vñū exp̄ssum utriusq; sez tam arrogat⁹ q̄ arrogati securis est in adoptio. ¶ Itē nota q̄
 aliquo arrogato statim ip̄e et res sue liberi qui erāt in potestate sua
 subiçissent alteri⁹ potestati vt. ff. eo. ti. l. Si pater. ¶ Itē nota
 dū q̄ sunt aliq specialia in arrogatiōe impuberz. de hoc vide Hosti.
 plene eo. ti. S. ij. et iiij. in sum. Hic querit primo si filius adoptiuſ
 poterit cōtrahere cū filia illegittima patris adoptiuſ. Respōdetur
 sīm wilhel. credo sine p̄iudicio q̄ sic et q̄ fili⁹ illegitimi⁹ possit con-
 trahere cū filia adoptiuſ. notat hug. p̄x. q. iiij. in p̄in. Vñā illegit-
 timus filius vel filia nō est in potestate patr. et cōcordat Inno. et
 Hosti. Scđo querit quid si adoptiuſ durāte adoptio cōtrahat cū
 filia legittima nūquid diwō: ciabit. hoc est dissoluec matrimonii?
 Respōdetur sīm wilhel. q̄ nō. sī verius dicendū vt hug. notat scz
 q̄ dissoluec extra eo. ti. c. vnicō. Querit tertio. an due p̄sonē ab eo
 dem adoptate p̄nt cōtrahere inter se? R̄nde cī sīm wilhel. q̄ p̄nt cū
 nusq̄ inveniat phibitū sicut etiā duo fili⁹ spūales aliciuſ cōtrahē-
 re p̄nt et spūalis cū adoptiuſ. In hoc p̄cordat Bern. et hug.

Et tantū de cognatiōe Legali.

¶ Scias pro memoria omnī arbo-
 rum vnam divisionē cognationis.

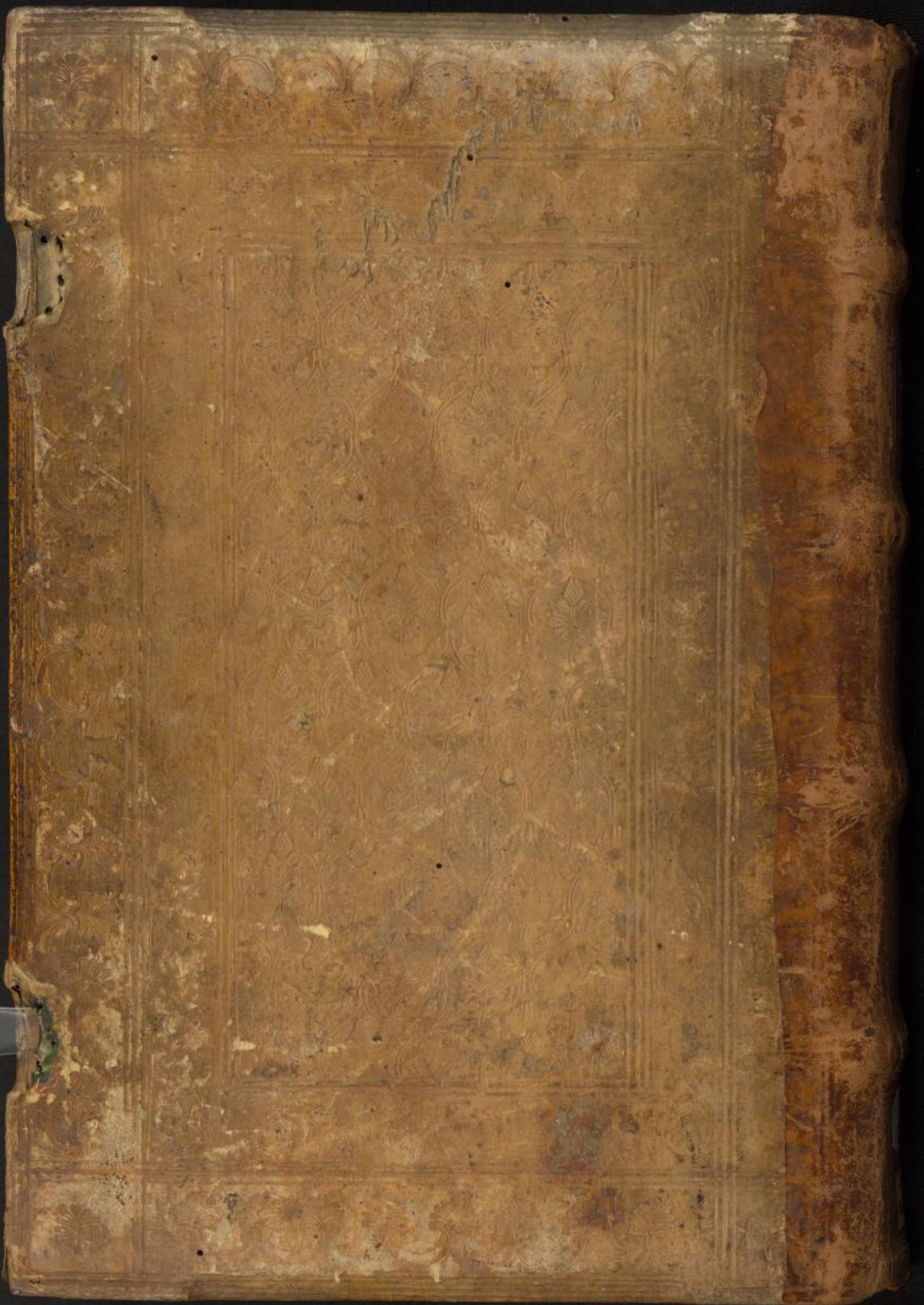
Carnalis et diuidit in	Cōsanguinitatē de qua in arbore consanguinitatis	
	Affinitatem	de qua in arbore affinitatis
Cognationis alia Legalis et diuidit in	Adoptionem de qua in arbore cognationis legalis	
	Arrogationē	
Spūalis et diuidit in	Cōpaternitatē de quo in arbore cognatiōis spūalis	
	Paternitatē	de quo in arbore cognatiōis spūalis
	Fraternitatē	

¶ Nota sicut Jo. an. in summa quarti decretaliū q̄ cognatio legalis in effectu quatuor h̄z prohibitiōes
 Unā temporale et tres perpetuas. Tempore impedimentū est q̄ filius carnalis contrahat cū sorore adoptiva
 adoptiōe p̄ emācipationē finita/nō autē ante emācipationē ut in c. vnicō de cognatione lega. Est autem
 emācipatio relaxatio h̄mōi cognatiōis legalis corā indice cōpetēti Et h̄z tres perpetuas prohibitiōes in ef-
 fectu. ¶ Prima adoptiō nūnq̄ p̄t contrahere cū adoptiva etiam soluta adoptiōe. ¶ Secunda perpetua
 est inter adoptatum et uxorem adoptantis. ¶ Tercia perpetua est inter adoptantē et uxorem adoptati.
 Et illa potest dici quedam legalis affinitas. ut in l. Adoptiō. i. responsō. ff. de rītu nup. In omnibus
 enī istis cōiunctionib⁹ personatū nō solum inspiciendū est quid liceat sed etiā quid honestū sit. l. Sem-
 per in cōiunctionib⁹. ff. de rītu nup.

Finis lecture quatuor arborum Consanguinitatis Affinitatis Cognationis spiritualis et Lega-
 lis. cum cōmentariolis et annexis circa lecturas notabilibus ac questionib⁹ quotidie occur-
 rentibus in florido studio Lipzienſi seueruoſe repetite p̄ Magistrū Henricū Greut de Gor-
 tigen legum et decreto:ū Baccalarii Anno Millesimo quadragesimouonogesimo octauo
 Laus deo.

litteras suas per fidem vestram hunc p[ro]m[on]t[ur] manu[m] p[ro]ducere

Uff zwaet p fō vobis vobis vobis vobis vobis vobis

